

ΠΙΝΑΞ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ--ΚΡΙΤΙΚΟΣ

ΤΗΣ

ΛΑΤΙΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ.

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣ ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

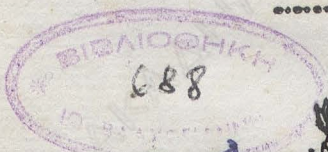
ΥΠΟ

Ι. ΛΕ-ΚΙΓΑΛΑ

.....

Quod munus Reipublicae afferre
 majus, meliusve possumus, quam
 si docemus atque erudimus Ju-
 ventutem ?
 CICERO.

.....

Handwritten initials: *KP* and *TS*

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΒΗΧΑΣ
 ΒΟΟΡ. ΕΙ. ΜΗΤΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΟΛΥΜΕΡΗ.

1836.

LIBER III

ΕΠΙΤΟΜΗ

Ma quanto la letteratura in se stessa sia grande, considerata nella sua originaria destinazione, quanto sia importante rispetto al merito ed alla prosperità di una nazione, tutto questo è fuor d'ogni dubbio, chiaro e facile da conoscersi, o vogliamo riguardare all' interna natura della medesima, o alle sue varie conseguenze ed alla sua grande efficacia.

De Schlegel.

Quod minus Republicae auctoritate
magis melius possimus quam
si docentis alius erudimus in
CICERO

Handwritten signature and a blue ink stamp with illegible text.

ΕΠΙΤΟΜΗ

ΕΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΟΜΗΣ ΕΠΙΤΟΜΗ

1836

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΝ ΤΑΓΑΡΡΟΚΩ ΕΥΓΕΝΕΣΤΑΤΟΝ

ΚΥΡΙΟΝ

ΒΑΛΤΑΣΣΑΡΟΝ ΔΡΑΣΚΟΒΙΚΗΝ.

Κυριέ μου!

Πολλάκις επιθύμησα ἀρμοδίας περιστάσεις, καθ' ἃς ἤθελα δυναθῆ ἤματι σία καὶ οἶονεὶ ἐναργῶς νὰ Τῆ ἀποδείξω τὰ αἰσθήματα τῆς εἰλικρινοῦς φιλικίας μου. Τώρα δὲ καθ' ἣν ἐκδίδω εἰς φῶς τὸν παρόντα Ἱστορικο-Κριτικὸν Πίνακά μου, ὠφελῶμαι ἐκ τῆς περιστάσεως ταύτης, διὰ νὰ Τῆ δώσω κἄν μικρὸν τι δείγμα τῶν εἰλικρινῶν αἰσθημάτων μου, ἀφιερῶν αὐτὸν εἰς τὸ φιλόμουσον ὑποκείμενόν Της. Δεχθῆτε λοιπὸν, Κύριε μου, τὴν προσφορὰν ταύτην ὡς μικρὸν, ἀλλ' εἰλικρινὲς τεκμήριον τῆς φιλικίας μου, καὶ ἔστε βέβαιοι, ὅτι εἶμαι, καὶ θέλω εἶσθαι διὰ παντός.

Ἐν Θήρᾳ τὴν 18, Ἰουν. 1836.

Τῆς Ὑμετέρας Εὐγενείας

Ταπεινὸς δοῦλος καὶ εἰλικρινὴς φίλος.

Γ. Δε-Κιγάλλας.

ΠΙΝΑΞ ΙΣΤΟΡΙΚΟ-ΚΡΙΤΙΚΟΨ

τῆς

ΛΑΤΙΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ.

Ἡ Λατινικὴ φιλολογία ἔμπορεῖ νὰ διαιρεθῇ εἰς τέσσαρας ἐποχάς. Ἡ πρώτη ἀπὸ κτίσεως τῆς Ῥώμης μέχρι τῆς ἀλώσεως τῆς Καρχηδόνας. Ἡ δευτέρα ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Καρχηδόνας ἕως εἰς τὸν θάνατον τοῦ Αὐγούστου. Ἡ τρίτη ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Αὐγούστου, ἕως εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ τετάρτου ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως αἰῶνος. Καὶ ἡ τετάρτη ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ τετάρτου αἰῶνος, ἕως εἰς τὸ τέλος τοῦ ὀγδόου, κατὰ τὸν ὅποιον ἠφανίσθη ὅλως διόλου ἡ Λατινικὴ φιλολογία.

Οἱ Ῥωμαῖοι εἰς τοὺς πρώτους χρόνους τῆς θεμελιώσεώς των κατεφρόνουν τὰ γράμματα, ἐνασχολούμενοι ὅλως διόλου εἰς τὰ πολεμικὰ διὰ πολλὰς αἰτίας, ἐξ ὧν αἱ κυριώτεραι ἦσαν, πρῶτον, ὅτι οἱ πρῶτοι κάτοικοι τῆς Ῥώμης ἦσαν ἀμαθεῖς, καὶ ἠναγκασμένοι ἀπὸ πολιτικὰς περιστάσεις νὰ γυμνάζωνται εἰς τὴν τέχνην τῶν ὀπλῶν. Αἱ περιστάσεις αὗται φαίνεται, ὅτι ἠνάγκασαν τὸν πρῶτον τῶν Ῥωμαίων νομοθέτην νὰ ἐμποδίσῃ εἰς αὐτοὺς διὰ ῥητοῦ νόμου τὴν σπουδὴν (Διονύσ. Ἀλικαρνασεύς· βιβλ. 2. κεφ. 28)· καὶ αὕτη ἦτο ἡ δευτέρα αἰτία· ἡ τρίτη δ' αἰτία ἦτο ἡ ἀλαζωνία τῶν Ῥωμαίων, οἵτινες διὰ νὰ μὴ συμμορφωθῶσι μὲ τὰ ὑποτασσόμενα εἰς

αὐτοὺς ἔθνη κατεφρόνουσιν τὴν παιδείαν, καὶ ἀφιερώνοντο εἰς τὰ πο-
 λεμικὰ, κατὰ τὰ ὅποια ἐσπούδαζον νὰ ὑπερβαίνουσι τοὺς νικωμέ-
 νους. Ἀλλὰ πρᾶγμα περιέργον! ἐν ᾧ ἡ ἀλαζωνεία ἦτο εἰς τὴν
 ἀρχὴν μία ἀπὸ τὰς αἰτίας τῆς ἀμαθείας των, αὐτὴ ἡ ἰδία ἀλαζω-
 νεία ἀπέβη ἡ πρώτη αἰτία τοῦ ἐξευγενισμοῦ των, διότι κυριεύον-
 τες οἱ Ῥωμαῖοι τὴν Μεγάλην Ἑλλάδα, τὴν Σικελίαν, καὶ τὴν κυρί-
 ως Ἑλλάδα, δὲν ὑπέφερον νὰ βλέπωσι τὰ ὑποκείμενα ἔθνη τόσον
 ἀνώτερα ἀπ' αὐτοὺς κατὰ τὴν παιδείαν, ὅθεν κινούμενοι ἀπὸ τὴν
 ἀλαζωνείαν των ἐδόθησαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν σπουδὴν, προσπαθοῦν-
 τες ὅπως δῆποτε νὰ ἐνεργήσωσι τὴν φιλοσοφικὴν ἀναγέννησίν των·
 διὸ καθὼς ἐπροσκάλεσαν αὐτοὺς εἰς τὴν πατρίδα των τοὺς πεπαι-
 δευμένους τῶν ξένων ἐθνῶν, ὡσαύτως ἐξαπέστειλαν εἰς τὰ σοφὰ
 τῆς Ἑλλάδος Διδασκτῆρια τοὺς φιλομούσους αὐτῶν νεανίσκους, διὰ
 νὰ διδαχθῶσι ἐκεῖ σιμὰ τῶν ἐπιστημῶν καὶ τὴν ὡραίαν Ἑλληνικὴν
 γλῶσσαν, ἥτις ἐντὸς ὀλίγου ἀπέβη κοινὴ καὶ μεταξὺ τῶν πεπα-
 δευμένων τῆς Ῥώμης.

Ἐποχὴ Πρώτη ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἕως εἰς τὰ 607.
 δη.λαδὴ 147. πρὸ Χριστοῦ.

Ἀπομακρυσμένοι ὄντες ἀπὸ τὴν παιδείαν οἱ Ῥωμαῖοι κατὰ τοὺς
 πρώτους χρόνους τῆς Ῥώμης, δὲν μᾶς ἄφησαν κἀνὲν φιλολογικὸν
 μνημεῖον τοῦ τότε καιροῦ, ἐὰν ἐξαιρέσωμεν τὸν Παπυριανὸν Κώ-
 δηκα, καὶ τινὰ ἀποσπάσματα τῶν νόμων τῶν Δώδεκα Πινάκων.
 Οὕτως ἐπέρασαν 500 καὶ ἐπέκεινα ἔτη χωρὶς νὰ ἀναφανῆ μεταξὺ
 τῶν Ῥωμαίων κἀν συγγραφεὺς τις, ὥστε ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἀρχαιό-
 τερος ἐμπορεῖ νὰ ὀνομασθῆ ὁ

Ὄνομα τῶν
συγγραφέων.

Βιογραφία τῶν
Συγγραφέων.

Συγγράμματα
αὐτῶν

Κριτικαὶ
παρατηρήσεις.

<p>Ἀριθ. 1. Λίβιος Ἀνδρόνικος.</p>	<p>Ἔζη περὶ τὰ 514, ἔτη τῆς Ρώ- μης, δηλαδή 241 πρὸ Χριστοῦ. Οἱ περισσότεροι τῶν Συγγραφέων λέ- γουν, ὅτι ἦτο Ἑλ- λην, ἀλλὰ φαίνε- ται, ὅτι ἦτον ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς Ἰταλίας, τὸ ὁποῖον ἐκαλεῖτο Μεγάλη Ἑλλάς.</p>	<p>Συνέγραψε πολ- λὰς Τραγωδίας, τινάς ἀπὸ τὰς ὁποίας παρέστη- σεν εἰς τὸ θέατρον αὐτὸς ὁ ἴδιος. Με- τέφρασεν ἐπίσης καὶ τὴν Ὀδύσει- αν τοῦ Ὀμήρου εἰς στίχους Ἰαμβι- κούς. Ἐκ τῶν συγ- γραμμάτων του μᾶς μένουσιν τι- νὰ ἀποσπάσματα συλλεγμένα ὑπὸ Ἑρρίκου Στεφά- νου.</p>	<p>Ὁ Κικέρων ὁ- μιλῶν περὶ τοῦ Ἀνδρόνικου λέγει, ὅτι αἱ τραγωδίαί του δὲν ἦσαν διὰ νὰ ἀναγνωσθῶσι καὶ δευτέραν φο- ρὰν τὴν αὐτὴν ἐπὶ κρίσειν κάμνει καὶ περὶ τῆς τοῦ Ὀμήρου μετα- φράσεώς του (Cic. De Clar. Ora- rat. n. 18.) Ἐὰν ὁ Ἀνδρόνικος δὲν τιμᾶται διὰ τὰ συγγράμματά του, τιμᾶται ὁ- μως ὡς ἐφευρετὴς τῶν Ἰαμβικῶν στίχων, καὶ ὡς ἀρχαιότερος τῶν Λατίνων συγγρα- φέων.</p>
<p>2. Γνέος Νέβιος.</p>	<p>Ἐγεννήθη εἰς τὴν Καμπανίαν, ἦνθει περὶ τὰ 519, καὶ ἀπέ- θανεν εἰς τὰ 549.</p>	<p>Συνέγραψε τρα- γωδίας καὶ κω- μωδίας, καὶ ἓν ἐπικὸν ποίημα, εἰς τὸ ὁποῖον πε- ριγράφει τὸν πρῶ- τον τῆς Καρχη- δόνης πόλεμον.</p>	<p>Ὁ Κικέρων λέ- γει περὶ αὐτοῦ, ὅτε ἔγραψε μὲ πολὺν εὐφράδιαν (Cic. ibid.). Ὁ- φείλομεν νὰ τὸν τιμῶμεν καὶ ὡς πρῶτον ἐπικὸν συγγραφέα.</p>

Ὄνομα τῶν
Συγγραφέων.

Βιογραφία τῶν
Συγγραφέων.

Συγγράμμα
αὐτῶν.

Κριτικ.αὶ
παρατηρήσεις.

3.
Φάβιος ὁ
Ζωγράφος.

Ἐμπορεῖ νὰ τε-
θῆ περὶ τὰ 538.
γεννηθεὶς εἰς Ῥώ-
μην. Τινὲς τὸν νο-
μίζουσι ἀρχαιότε-
ρον, οὗτοι ὅμως
φαίνεται, ὅτι τὸν
συγγέουσι μὲ ἄλ-
λον Ζωγράφον
καλούμενον ὠ-
σαύτως Φάβιος.

Συνέγραψε μί-
αν ἱστορίαν περὶ
τῶν τῆς Ῥώμης
ἀρχαιοτήτων καὶ
συμβεβηκότων,
ἐκ τῆς ὁποίας
σώζονται λείψα-
νά τινα, ἐκδοθέν-
τα παρ' Ἀντωνίου
Ῥιχοβώνου καὶ
Αὐσωνίου Πόπμα.

Ἡ ἱστορία αὐ-
τῆ εἶναι ἡ ἀρχαι-
οτέρα ἀπ' ὅσας
Λατινιστὶ συγ-
γραφεῖσαι σώζον-
ται μέχρι τῆς
σήμερον, καὶ διὰ
τοῦτο δικαίως ἠ-
θέλαμεν τὴν ὑπο-
λήπτεισθαι, μ'
ὄλον ὅτι δὲν
εἶναι μῆτε γραμ-
μένη μῆτε διηρη-
μένη καλὰ, καὶ
μ' ὄλον ὅτι κατὰ
τοὺς λόγους τοῦ
Πολυβίου εἶναι
μερρηληπτικός.
(Pol. Lib. 1.
et. 3.)

4.
Κουίντος
Ἐννιος.

Ἐγεννήθη ἐν
Ῥουδίῳ τῆς Κα-
λαυρίας περὶ τὰ
514. ἔτη, καὶ
ἀπέθανε περὶ τὰ
584. ἦνθει δὲ
περὶ τὰ 551.

Συνέγραψε τρα-
γωδίας, κωμωδί-
ας, ἐπιγράμμα-
τα, καὶ διδασκα-
λικά ποιήματα,
ἀλλὰ τὸ καλλιώ-
τερον αὐτοῦ σύγ-
γραμμα εἶναι τὰ
χρονικά τῶν Ῥω-
μαϊκῶν συμβάν-
των. ἔχαμεν τε-
λευταῖον καὶ ἐν
ὠραῖον ἐπίγραμ-

Ὁ Ἐννιος ὑπερ-
βαίνει κατὰ πολ-
λὰ τοὺς πρὸ αὐ-
τοῦ συγγραφεῖς,
καὶ διὰ τὴν γλα-
φυρότητα τοῦ
ῥφους καὶ διὰ τὴν
φιλαλήθειαν. Ὁ-
μιλοῦν δὲ περὶ
αὐτοῦ μετὰ πολ-
λῶν ἐπαίνων ὁ
Κικέρων, ὁ Λου-

Όνομα τῶν
Συγγραφέων.

Βιογραφία τῶν
Συγγραφέων.

Συγγράμματα
αὐτῶν.

Κριτικαὶ
Παρατηρήσεις.

		<p>μα διὰ τὴν τεθῆ ἐπὶ τοῦ τάφου του. Ὅσα λείψανα τῶν συγγραμμάτων του σώζονται, ἐσυλλέχθησαν καὶ ἐξεδόθησαν ὑπὸ Ἱερωνύμου Κο- λώννα.</p>	<p>κρέτιος, καὶ ὁ Ὀβίδιος.</p>
<p>5. Μ. Ἄχιος Πλαῦτος.</p>	<p>Κατὰ τὴν μαρ- τυρίαν τοῦ Γελ- λίου ὁ Πλαῦτος ἦτο σύγχρονος τοῦ εἰρημένου Ἐννίου (Tusc. qq. lib. I. n. 15) καὶ κατὰ τὸν Κι- κέρωνα ἀπέθανε δέκα πέντε ἔτη προτῆτερα, δηλ. εἰς τὰ 569. ἀπὸ κτίσ. Ρώμης (De Clar. Orat. n. 15). Ἐγεννήθη δὲ εἰς Σαρσίαν πό- λιν τῆς Οὐμ- βρίας.</p>	<p>Συνέγραψεν ἀρ- κετὰς κωμωδίας. Ὁ Γέλλιος λέγει ὅτι εἰς τὸν καιρὸν του εὐρίσκοντο 130 κωμωδίαὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Πλαύτου (Noct. Attic. lib. 3. cap. 3.)· ἀλ- λὰ φαίνεται, ὅ- τι ὅλαι αὐταὶ δὲν ἦσαν ἰδικαί- του διότι ὁ Οὐά- ρρων, συγγρα- φεὺς παλαιότα- τος, μόλις ἐπα- ριθμεῖ εἴκοσι καὶ μῖαν. σώζονται δὲ τὴν σήμερον εἴκοσι, καὶ τινα λείψανα μιᾶς ἄλ- λης, τὰ ὁποῖα ἐσχάτως εὐρέθη</p>	<p>Ὁ Κικέρων καὶ ὁ Κυντιλιανὸς quintil. Inst. Or. lib. 10. cap. 1.) ἐπαινοῦν με- γάλως τὸν Πλαῦ- τον, ὡσαύτως καὶ ὁ Ὀράτιος (In Art. poetic) ὄστις ἐνῶ δικαίως τὸν ἐπαινεῖ διὰ τὸ λεκτικὸν καὶ διὰ τὸ κωμικὸν τῆς τέχνης του, τὰν κατακρίνει πάλιν δικαίως διὰ τὴν αἰσχρολογίαν του,</p>

Όνομα τῶν Συγγραφέων. Βιογραφία τῶν Συγγραφέων Συγγράμματα αὐτῶν. Κριτικαὶ Παρατηρήσεις.

		σαν ἀπὸ τὸν Ἀγγ. Μάϋ εἰς τὴν Ἀμβροσιανὴν Βιβλιοθήκην.	
6. Πόρκιος Κάτων.	Ὁ Κάτων ὁ ἔπονομαζόμενος Κριτῆς καὶ Γέρων, διότι ἀπέθανε πολλὰ γέρον, ἐγεννήθη κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Κικέρωνος καὶ τοῦ Πλινίου περὶ τὰ 519 ἔτη ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης.	Συνέγραψε περὶ τοῦ τῶν ἑκατὸν πενήκοντα ῥητορικῶν λόγων, ἑπτὰ ἱστορικὰ βιβλία. Περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν πόλεων τῆς Ἰταλίας, καὶ ἐν πόνημα Γεωργικόν, τὸ μόνον, ὅπερ τὴν σήμερον σώζεται φέρονται ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἠθικὰ τινὰ ποιήματα ἀλλ' αὐτὰ φαίνεται, ὅτι εἶναι γεννήματα νεωτέρων χρόνων, εἰς τρόπον ὅτι τινὲς ὑποθέτουσιν συγγραφέα αὐτῶν τὸν Κ. Σερόνον Σαμονιακόν.	Δικαίως ὁ Κάτων καὶ διὰ τὴν παιδείαν του, καὶ διὰ τὰ συγγράμματα του ἐτιμήθη καὶ ἐπηνέθη παρά τε τῶν παλαιῶν καὶ τῶν νεωτέρων, πρὸ πάντων δὲ παρά τοῦ Κικέρωνος (De Clar. Or. [n. 17.] τοῦ Κορνηλίου, τοῦ Τίνου Λιθίου (Lib. 39, cap. 40.) καὶ τοῦ Πλινίου, ὅστις λέγει, ὅτι ὁ Κάτων εἶχεν συγχρόνως τρία ὠραῖα πλεονεκτήματα, ἦτο δηλ. ἐξαίρετος ῥήτωρ, ἐξαίρετος στρατηγὸς καὶ ἐξαίρετος βουλευτής. (Lib. 7, cap. 27.).
7. Στάτιος Κεκίλιος.	Τινὲς λέγουσιν, ὅτι ἐγεννήθη εἰς	Συνέγραψε τινὰς κωμωδίας,	Ὁ Κικέρων ὁ μιλῶν περὶ αὐτοῦ

Όνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων.	Συγγράμματα αὐτῶν.	Κριτικ. παρατηρήσεις.
	τὸ Μεδιολάνον ἤκμαζε δὲ περὶ τὰ 576, ἔτη ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης.	ἐκ τῶν ὁποίων σφίζονται λείψανά τινα. συλλεχθέντα ὑπὸ Ῥοβέρτου Στεφάνου.	τὸν ὀνομάζει κατὰ Λατινιστὴν. (Ad. Att. Lib. 7. ep. 3.).
8. Πούβλιος Τερέντιος.	Ἐγεννήθη ἐν Καρχηδόνι περὶ τὰ 560, ἔτη τῆς Ῥώμης, κατ' ἄλλους δὲ περὶ τὰ 562, καὶ ἤκμασε περὶ τὰ 587 Ἐστάθη δούλος εἰς τὴν Ῥώμην ἐνὸς βουλευτοῦ καλοῦ μένου Τερεντίου, τοῦ ὁποίου ἔλαβε τὸ ὄνομα μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν του.	Συνέγραψε κωμωδίας, ἐκ τῶν ὁποίων σφίζονται ἕξ. Οἱ περισσότεροι θέλουν ὅτι δὲν συνέγραψε τῶν ἄλλων, ὅτι συνέγραψε καὶ ἐχάθησαν.	Ὁ Τερέντιος εἶναι εἰς τῶν καλῶν καὶ παλαιῶν καὶ νεωτέρων. Τὸν ἐπαινοῦν δὲ κατὰ πολλὰ καὶ οἱ παλαιοὶ καὶ οἱ νεώτεροι συγγραφεῖς, ἰδιαιτέρως ὅμως ὁ Κικέρων, Οὐάρων, Ὁράτιος, Κυντιλιανὸς καὶ Καῖσσαρ.
9. Μ. Πακούβιος.	Ἐγεννήθη ἐν Βρεντησίῳ ἀπὸ μίαν ἀδελφὴν τοῦ ποιητοῦ Ἐννίου, καὶ ἤκμασε περὶ τὰ 601, ἔτη τῆς Ῥώμης.	Συνέγραψε τραγωδίας τινὰς, ἐκ τῶν ὁποίων σφίζονται λείψανά τινα, συλλεχθέντα ὑπὸ Ῥοβέρτου Στεφάνου.	Χαίρει τὴν ὑπόληψιν τῶν πεπαιδευμένων, καὶ ἰδίως τοῦ σοφοῦ Κικέρωνος. (De Amicit. n. 7.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΠΟΧΗ.

Ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Καρχηδόνας ἕως εἰς τὸν θάνατον τοῦ Αὐγούστου. Ἀπὸ τὰ 607, ἕως τὰ 766 ἔτη τῆς Ῥώμης 145, πρὸ, καὶ 14, μετὰ Χριστόν.

Αὕτη εἶναι ἡ καλητέρα ἐποχὴ τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας, ἥτις διὰ τοῦτο ἐπωνομάσθη καὶ χρυσοῦς αἰών.

Ὄνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων.	Συγγράμματα αὐτῶν.	Κριτικαὶ Παρατηρήσεις.
ΙΟ. Κάϊος Λουκίλιος	Ἦτο ἱππότης Ῥωμαῖος, ἐγεννήθη ἐν Σέσα Λουροῦνκα, κατὰ τὰ 605, καὶ ἀπέθανε περὶ τὰ 651.	Συνέγραψε τριάκοντα βιβλία ὅλα σατυρικά, ἐκ τῶν ὁποίων σώζονται λείψανά τινα, συλλεχθέντα ὑπὸ Φραγκίσκου Δούζα.	Φημίζεται ὡς πρῶτος συγγραφεὺς σατυρῶν ὁμιλοῦν δὲ περὶ αὐτοῦ ὁ Κικέρων (De Orat. Lib. 2. n. 6. et De Finib. Lib. 1. n. 3.), ὁ Ὁράτιος (Lib. 1. sat 4.), καὶ ὁ Κυντιλιανὸς (Ist. Orat Lib. 10. c. 1.)
ΙΙ. Τουρπίλιος	Ἐστάθη σύγχρονος τοῦ Λουκίλιου.	Συνέγραψε τινὰ δράματα, ἐκ τῶν ὁποίων σώζονται λείψανά τινα, ἐκδοθέντα ὑπὸ Ἐρρίκου Στεφάνου.	Εὐρίσκομεν τὸ ὄνομά του εἰς τὸν Οὐάρρωνά, εἰς τὸν Νόννιον, καὶ εἰς τινὰς ἄλλους συγγραφεῖς.

Ὄνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων.	Συγγράμματα αὐτῶν.	Κριτικαὶ παρατηρήσεις.
12. Ἄχιος.	Ἦνθει περὶ τὰ 614.	Συνέγραφέ τινας τραγωδίας, ἐκ τῶν ὁποίων σώζονται ὀλίγα λείψανα, ἅτινα εὐρίσκονται εἰς τὰ ἀνάλεκτα τῶν Στεφάνων.	Δὲν εἶναι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κακῶν συγγραφέων, ἀλλὰ τὸ ὑφός του ἐμπόρει νὰ ᾔηται γλαφυρώτερον.
13. Λούκιος Ἀφράνιος.	Ἦμαζε περὶ τὰ 650.	Συνέγραφέ τινας κωμωδίας, τῶν ὁποίων τὰ σφζόμενα λείψανα συλλεχθέντα ἐξεδόθησαν ὑπὸ τῶν στεφάνων.	Εἶναι καλὸς κωμικὸς, ἀλλ' ὀλίγον αἰσχρολόγος. Ὁμιλοῦν δὲ περὶ αὐτοῦ ὁ Ὁράτιος (epist. 1. 1. 2.), ὁ Κικέρων (De Clar Or. n. 45.), ὁ Αὐσώνιος (Epigr. 70.) καὶ ὁ Κυντιλιανὸς (Instit. Or. Lib. 10. c. 1.)
14. Νίτος Λουκρέτιος Κάρος.	Ἐγεννήθη ἐν Ῥώμῃ, κατὰ 658, καὶ ἀπέθανεν εἰς τὰ 702. Λέγεται δὲ, ὅτι ὑπὸ ἔρωτος ἐγένειεν αὐτόχειρ.	Συνέγραψεν ἐν φιλοσοφικὸν ποίημα ἐπιγραφόμενον περὶ τῆς τῶν πραγμάτων φύσεως, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκθέτει τὸ σύστημα τοῦ Ἐπικούρου.	Ἐνῶ τὸ ποίημα τοῦ Λουκρετίου εἶναι ἀξιέπαινον διὰ τὴν σοφίαν καὶ ὠραιότητά του, εἶναι ὅμως ἀξιοκατάκριτον διὰ τὰς ἀθέους

Ὄνομα τῶν Συγγραφέων. Βιογραφία τῶν Συγγραφέων Συγγράμματα αὐτῶν Κριτικά παρατηρήσεις.

		ρου. Σώζετε δὲ μέχρι τοῦδε.	καὶ ἀπανθρώπους ἀρχάς του. Ὁμιλοῦν δὲ περὶ αὐτοῦ ἐκ τῶν παλαιῶν ὁ Κικέρων (Ad Quint. Fr. Lib. 2. Epist. 11.), ὁ Ὀβίδιος (Lib. 1. Amor. Eleg. 15). καὶ τινες ἄλλοι.
15 Μ.Τερέντιος Οὐάρρων.	Ἐγεννήθη ἐν Ῥώμῃ περὶ τὰ 638, καὶ ἀπέθανε περὶ τὰ 727.	Συνέγραψε τόσα πολλά πονήματα, ὥστε ὁ Ἅγιος Αὐγουστῖνος 5' βιβλ.Κεφ. 6' τοῦ συγγράμματός του -- Πόλις τοῦ Θεοῦ - λέγει, ὅτι μόλις εἶναι δυνατόν νὰ ἀναγνώσῃ τις, ὅσα ἐδυνήθη αὐτὸς νὰ συγγράψῃ. Ἀπὸ ὅλα αὐτὰ δὲν μὰς ἔμειναν, εἰμὴ τινα λείψανα περὶ τῆς Λατινικῆς Γλώσσης, καὶ τοῦ Γεωργικοῦ πονήματός του.	Οὗτος εἶναι εἰς τῶν πλέον σοφῶν καὶ πλέον πολυμαθῶν συγγραφέων ἀπὸ τοὺς ὅσοι ὑπῆρξαν. Τὸν ἐπαινοῦν κατὰ πολλὰ ὁ Ἄ. Αὐγουστῖνος, ὁ Κικέρων (Acad. quaest. Lib 1, n. 3.) ὁ Σένεκας. (Consol. ad Hebr. c. 8) ὁ Κυντιλιαν. (Inst. Or. Lib. 10, c. 1.) καὶ ὁ Λατάντιος.

Όνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων.	Συγγράμματα αὐτῶν.	Κριτικά παρατηρήσεις.
<p>16</p> <p>Κάϊος Ουαλέριος Κατούλος</p>	<p>Ἐγεννήθη ἐν Οὐ- ηρώνε κατὰ τὰ 667.</p>	<p>Συνέγραψε ἐλε- γεῖας, ἐπιθάλα- μα, καὶ ἐπιγράμ- ματα, ἐκ τῶν ὁποίων τινὰ σφύ- ζονται μέχρι τοῦ- δε.</p>	<p>Ὁ Κατούλος εἶναι εἰς τῶν κα- λητέρων ποιητῶν, ἀλλ' εἶναι ὀλίγον αἰσχρολόγος. Ὁ Ὀβίδιος (Con- sol. ad Hebr. c. 8.), ὁ Γέλλιος (Noct. Attic. Lib. 7, c. 29.), καὶ πολλοὶ ἄλλοι ὀμιλοῦν περὶ αὐ- τοῦ μετὰ πολλῶν ἐπαίνων.</p>
<p>17</p> <p>Μάρκος Τούλλιος Κικέρων.</p>	<p>Ἐγεννήθη ἐν Ἀρπίνῳ κατὰ τὰ 647. Ἐστάθη ὕ- πατος τῶν Ῥω- μαίων, ἄκρος φί- λος τοῦ Καίσαρα- ρος, καὶ ἐχθρὸς τοῦ Μ. Ἀντωνίου διὰ διαταγῆς τοῦ ὁποῦ ἐφονεύθη περὶ τὰ 710.</p>	<p>Συνέγραψε πολ- λὰ καὶ ἄριστα συγγράμματα, ἐκ τῶν ὁποίων μᾶς ἔμειναν πεντή- κοντα ἐννέα ῥητο- ρικοὶ λόγοι, τὰ προνήματα, περὶ ἐφευρέσεως, περὶ ῥήτορος, ὁ Βροῦ- τος, ὁ Ῥήτωρ, περὶ ῥητορικῆς διαιρέ- σεως, περὶ ἀρίστων Ῥητόρων, περὶ ἀ- καδημιακῶν φιλο- νικειῶν, περὶ τοῦ τῶν ἀγαθῶν καὶ</p>	<p>Ὁ Κικέρων ἐ- στάθη εἰς τῶν σοφωτέρων ἀν- δρῶν ἀπὸ τοῦς ὅσοι ὑπῆρξαν, καὶ ἄριστος ῥήτωρ. Τινὲς τὸν νομί- ζουν καλῆτερον τοῦ Δημοσθένους, ἄλλοι δὲ προτι- μοῦν τὸν Δημο- σθένην. Ἡ σύγ- ρισις αὕτη εἶναι πολλὰ δύσκολος, καὶ ἴσως διὰ παν- τὸς ἀδιάλυτος. Ὁμιλοῦν περὶ τοῦ</p>

Ὄνομα τῶν
Συγγραφέων.

Βιογραφία τῶν
Συγγραφέων.

Συγγράμματα
αὐτῶν.

Κριτικαὶ
παρατηρήσεις.

κακῶν τέλους, περι Τουσουλιανῶν φιλονεικιῶν, περι τῆς τῶν Θεῶν φύσεως, περι Μαντείας, περι Εἰμαρμένης, περι Νόμων, περι καθιζόντων, περι Γήρατος, περι φιλίας, τὰ παράδοξα, τινὰ λείψανα, περι πολιτείας, τινές ἐπιστολαὶ, καὶ τρία βιβλία περι ῥητορικῆς, τὰ ὁποῖα τινες τὰ θεωροῦν ὡς ἀπόκρυφα. Ἐσχάτως δὲ εὐρέθησαν εἰς τὴν Ἀμβροσιανὴν βιβλιοθήκην ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου Μαΐου καὶ τινὰ ἄλλα λείψανα, ἐκδοθέντα ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἐν Μεδιολάνοις εἰς τὰ 1814.

Κικέρωνος μὲ ἀναριθμήτους ἐπαίνους, ὁ Βελέιος Πατέρκολος (Hist. R. Lib. 2. c. 34.) ὁ Κυντιλιανὸς (Inst. Or. l. 10. c. 1.), Πλίνιος ὁ Πρεσβύτερος (Lib. 7. c. 30.) ὁ Ἀ. Ἱερώνυμος (In. Praef. qq. Haebraic in Genesim.) καὶ πολλοὶ ἄλλοι, ἐκτὸς τῶν νεωτέρων. Τὸ ὕφος τοῦ Κικέρωνος εἶναι τὸ καλλίτερον ὄλων τῶν Λατίνων συγγραφέων, ἐκ τῶν συγγραμμάτων τοῦ ὁποίου ἐσχημάτισεν ἐν φρασεολογικῶν ὁ Νιτσόλης, ἐπονομάζων αὐτὸ Lexicon Ciceronianum.

18.

Κ. Ἰούλιος
Καῖσαρ.

Ἐγενήθη ἐν Ρώμῃ εἰς τὰ 653,

Συνέγραψε διάφορα σοφὰ συγ-

τὰ ὑπομνήματα τοῦ Καίσαρος

Ὄνομα τῶν
Συγγραφέων

Βιογραφία τῶν
Συγγραφέων

Συγγράμματα
αὐτῶν

Κριτικαὶ
παρατηρήσεις.

καὶ ἀπέθανε περὶ τὰ 709. Ἐστάθη εἰς τῶν σοφωτέρων καὶ γενναιοτέρων πολεμικῶν, καὶ κατὰ τὴν γνώμην πολλῶν ὁ μεγαλήτερος πάντων. Ἡ σοφία του καὶ ἡ γενναιότης του τὸν ὕψωσαν εἰς τὸ μέγα ἀξίωμα τοῦ Δικτάτορα τῆς Ρώμης.

γράμματα, ἐκτῶν ὁποίων δὲν σφίζονται εἰ μὴ τὰ ὑπομνήματά του. Συνίστανται τὰ ὑπομνήματα ταῦτα εἰς ἑπτὰ βιβλία περὶ τοῦ Γαλλικοῦ πολέμου, καὶ εἰς τρία περὶ τοῦ κατὰ Πομπηίου, εἰς τὰ ὅποια περιγράφει πολλὰ ἐκ τῶν ἀνδραγαθημάτων του. Τὸ ὄγδον βιβλίον τοῦ Γαλλικοῦ πολέμου φαίνεται κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Σουετωνίου, ὅτι συνεγράφη ὑπὸ τοῦ Ἰρτίου. Ὁμοῦ μετὰ εἰρημένα συνειθίζουν οἱ Τυπογράφοι νὰ ἐκδίδουν ἄλλα τρία ὑπομνήματα δηλαδὴ περὶ Ἀλεξανδριανοῦ πολέμου, περὶ τοῦ Ἀφρικανικοῦ καὶ περὶ τοῦ Ἰσπανικοῦ, τὰ ὅποια δὲν εἶναι συγ-

εἶναι ἀπὸ τὰ καλύτερα συγγράμματα ἀφ' ὧσα εἰς τὸ εἶδος των εὐρίσκονται. Τὸ μόνον δὲ ἐλάττωμα, τὸ ὅποῖον εἰς αὐτὰ ἐμπορεῖ νὰ εὐρεθῇ εἶναι μία μικρὰ μεροληψία εἰς τινὰ συμβάντα, ἀφορῶντα τὸν συγγραφέα. Τὸ περιεργότερον ὁμῶς πάντων εἶναι, ὅτι ὁ Καῖσαρ συνέγραψεν αὐτὰ μὲ μεγάλην βίαν καὶ ἐν ᾧ εὐρίσκετο εἰς τὰς ἐκστρατείας του. Ὅρα τὸν Κικέρωνα (De Clar. Or. n. 75.

Ὄνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις.
		γράμματα τοῦ Καίσαρος, ἀλλὰ τινες μὲν τὰ ἀποδίδουν εἰς τὸν εἰρημένον Ἰρτιον, ἄλλοι δὲ εἰς τὸν Ὀππιον.	
19. Δέκιμος Λαβέριος.	Κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν ἦνθει ὁ Λαβέριος Ἰππότης Ῥωμαῖος.	Συνέγραψέ τινα μιμικὰ δράματα, ἐκ τῶν ὁποίων σώζονται ὀλίγα τινὰ λείψανα.	Αὐτὸς δύναται νὰ ὀνομασθῇ ἐφευρετὴς τῶν μιμικῶν δραμάτων.
20. Πούβλιος Σύριος.	Κατὰ τὴν ἰδίαν ἐποχὴν ἔζη καὶ ὁ Πούβλιος ὁ ἐπονομαζόμενος Σύριος, διότι ἐγεννήθη εἰς τὴν Συρίαν, καὶ ἐφέρθη αἰχμάλωτος εἰς τὴν Ῥώμην, ὅπου διὰ τὸ πνεῦμά του καὶ διὰ τὴν ἀστείότητά του ἐλευθερώθη.	Συνέγραψέ τινα μιμικὰ δράματα, τὰ ὅποια παρέστανεν ὁ ἴδιος εἰς τὸ θέατρον· ἐκ τούτων δὲ σώζονται ὀλίγα τινὰ λείψανα.	Ὁ Πούβλιος εἶναι εἰς τῶν καλῶν συγγραφέων τῶν μιμικῶν δραμάτων.
21. Καῖος. Σαλούστιος Κρίσπος.	Ἐγεννήθη ἐν Ἀμιτέρνῳ περὶ τὰ 668. Μετοίκησε δὲ εἰς Ῥώμην,	Συνέγραψέ τινας ἱστορίας, ἐκ τῶν ὁποίων σώζονται μέχρι τοῦδε ἡ	Ὁ Σαλούστιος εἶναι ὁ καλύτερος μεταξὺ τῶν Λατίνων ἱστορι-

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις.
	<p>ὅπου ἐτιμήθη μὲ διάφορα ἀξιώματα τῆς πολιτείας.</p>	<p>περὶ κατὰ Ἰουγούρθα πολέμου, καὶ ἡ τοῦ κατὰ Κατιλίνα· καὶ τινα λείψανα τῶν ἱστοριῶν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Δήμου, ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Σύλλα, ἕως εἰς τὴν συνωμοσίαν τοῦ Κατιλίνα. Ἀποδίδονται εἰς αὐτὸν καὶ δύο λόγοι πρὸς τὸν Καίσαρα, ἀλλ' οἱ περισσότεροι τοὺς νομίζουσι ὑποβολιμαίους. Ἐκδίδονται ὡσαύτως μὲ τὰ συγγράμματά του καὶ τινες λόγοι, δηλαδὴ κατὰ τοῦ Κικέρωνος κατὰ τοῦ Κατιλίνα, καὶ ἡ ἀπόκρισις τοῦ Κικέρωνος, ἀλλ' αὐτὰ εἶναι βεβαίως νόθα.</p>	<p>κῶν, ὅθεν δικαίως ὁ Κυντιλιανὸς τὸν παραβάλλει μὲ τὸν ἀθάνατον Θουκυδίδην. (Inst. Or. Lib. 10. c. 1.).</p>
<p>22. Κορνήλιος Νέπωσ.</p>	<p>Εἰς αὐτὴν τὴν ἐποχὴν ἀναφέρεται καὶ ὁ Κορνήλιος, μ, ὅλον ὅτι</p>	<p>Συνέγραψε μίαν Γενικὴν ἱστορίαν, ἣτις ἐχάθη, καὶ τινὰς βιογραφίας</p>	<p>Ὁ Κατοῦλος ἐπαινεῖ κατὰ πολλὰ τὴν Γενικὴν ἱστορίαν του καὶ</p>

Όνομα τῶν Συγγραφέων. Βιογραφία τῶν Συγγραφέων. Συγγράμματα αὐτῶν. Κριτικ. παρατηρήσεις

μᾶς εἶναι ἄγνωστος ἢ καθ' αὐτὸ ἐποχὴ, καθ' ἣν ὑπῆρχε, καθὼς καὶ ὁ τόπος τῆς γεννήσεώς του.

πολλὰ τῶν ὁποίων σώζονται μέχρι τοῦδε.

ἡμεῖς κρίνοντας ἀπὸ τὰς βιογραφίας, αἰτινες σώζονται, δὲν ἀμφιβάλλομεν περὶ τῆς ἀξίας της.

23.

Πούβλιος Βιργίλιος ἢ Διργίλιος Μαρώνης.

Ἐγεννήθη εἰς Αὔδην, κόμη τῆς Μαντούας, περὶ τὰ 684, καὶ ἀπέθανεν εἰς τὴν Νεάπολιν περὶ τὰ 735.

Συνέγραψε διάφορα ἄριστα ποιήματα δηλαδὴ τὴν Αἰνειάδα, εἰς τὴν ὁποίαν περιγράφει τὰς πλάνας καὶ ἀνδραγαθίας τοῦ Αἰνείου· τὴν Γεωργικὴν, καὶ τὴν Βουκολικὴν· φέρονται ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τινὰ ἄλλα μικρὰ ποιημάτια ἀλλ' οἱ περισσότεροι τὰ νομίζουσιν νόθα.

Ὁ Βιργίλιος εἶναι ὁ καλῆτερος τῶν Λατίνων Ποιητῆς· καθὼς δὲ συνειθίζουσιν οἱ κριτικοὶ νὰ συγκρίνουν τὸν Κικέρωνα μὲ τὸν Δημοσθένην, οὕτω συγκρίνουν καὶ τὸν Βιργίλιον μὲ τὸν Ὅμηρον. διαφωνοῦντες εἰς τίνα νὰ ἀποδώσουν τὰ πρωτεῖα. Ὁμιλοῦν δὲ μετὰ μεγίστων ἐγκωμίων περὶ αὐτοῦ ὁ Κικέρων (Pro Archia Προπέριος (Lib. 2. Eleg. 34.), καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

Ὄνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων.	Συγγράμματα αὐτῶν.	Κριτικαὶ παρατηρήσεις.
24. Γράτιος Φαλίσκος.	Τὸν νομίζουσι σύγχρονον τοῦ Βιργιλίου· ἐγεννήθη δὲ εἰς τὴν Ἐτρούριαν.	Συνέγραψε ἐν ποίημα Κυνηγετικόν, τὸ ὁποῖον σφύζεται σχεδὸν ὀλόκληρον.	Ὅμιλεῖ περὶ αὐτοῦ μόνος ὁ Ὀβίδιος· (Trist. Lib. 4. Eleg.9)
25. Καῖος Κορνέλιος Γάλλος.	Ἐστάθη καὶ σύγχρονος καὶ φίλος τοῦ Βιργιλίου.	Συνέγραψε τινα ἐλεγεία. καὶ μετέφρασεν εἰς στίχους λατινικοὺς τινὰ συγγράμματα τοῦ Χαλκιδίου. Ἐκ τῶν πονημάτων του ὁμοῦ δὲν μᾶς ἔμεινε κανένα, ἐξαιρουμένων μόνον τινῶν ποιημάτων, τὰ ὁποῖα φέρονται εἰς τὸ ὄνομα του.	Ὁ Γάλλος φαίνεται ὅτι ἦτον καλὸς ποιητὴς.
26. Ἄλβιος Τιβούλος.	Ἐγεννήθη ἐν Ῥώμῃ, ἀλλ' ἀγνωεῖται τὸ ἔτος τῆς γεννήσεώς του. Ἀπέθανε δὲ εἰς τὰ 735.	Συνέγραψε ἐλεγεία τινα, ἐξ ὧν σφύζονται μέχρι τοῦδε τέσσαρα βιβλία.	Ὁ Τιβούλος κατὰ τὴν γνώμην τοῦ σοφοῦ Κυντιλιανού, (Inst. Orat. Lib. 10. c. 1.) καὶ πολλῶν νεωτέρων, εἶναι ὁ καλύτερος ἀπὸ τοῦς ὅσοι συνέγραψαν ἐλεγεία.

Όνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
27 Κύϊντος Οράτιος Φλάκος.	Ἐγεννήθη ἐν βε- νόζα, πόλει τῆς Πούλιας, περὶ τὰ 689, καὶ ἀπέθα- νεν εἰς τὰ 746, ἐσπούδασε τὴν φιλολογίαν εἰς τὴν Ῥώμην, τὴν δὲ φιλοσοφίαν εἰς τὰς Ἀθήνας.	Συνέγραψε διά- φορα ποιητικὰ πονήματα, δηλα- δὴ, ὠδὰς, σατύ- ρας, ἐπιστολάς, κτλ. καὶ ἐν βι- βλίον περὶ Ποιη- τικῆς τέχνης. Ἡ πρῶτη ἐκδοσις τῶν συγγραμμά- των τοῦ ἔγεινεν ἐν φλωρεντία 1482.	‘Ο ‘Οράτιος εἶναι ἀναμφιβό- λως εἰς τῶν κα- λητέρων ἐκ τῶν λατίνων συγγρα- φέων, ἀλλὰ πολ- λὰ αἰσχρολόγος, καὶ πολλὰ κόλαξ.
28 Τίτος Λίβιος	Κατὰ τὴν Εὐ- σεβιανὴν χρονι- κὴν βίβλον, ἐγεν- νήθη εἰς τὸ Πα- ταύιον περὶ τὰ 695, κατὰ δὲ τὴν τοῦ Μαρτιά- λου μαρτυρίαν (Lib I Epigr 52) ἐν Ἀβάνω, κώμη πλησίον τοῦ Πα- ταύτου.	Συνέγραψε μι- αν ἀξιόλογον ἱ- στορίαν τῆς Ῥώ- μης, ἣτις ἀρχο- μένη ἀπὸ κτή- σεως Ῥώμης τε- λευτᾷ εἰς τὸν θά- νατον τοῦ Δρού- σου. Αὕτη ἦτο διηρημένη εἰς ἐ- κατὸν τεσσαρά- κοντα δύο βι- βλία, ἐκ τῶν ὁ- ποίων μόλις μᾶς διεσώθησαν τρι- άκοντα πέντε. Ο σοφὸς Ἄνδρας Dell’ de Orig.	‘Ο Λίβιος εἶναι εἰς τῶν καλητέ- ρων ἱστορικῶν ἀπὸ τοὺς ὅσοι ὑπῆρξαν. ὁ Ἄγ. Ιε- ρώνυμος (Epist. 53. sq. Paulin. καὶ ὁ Πλίνιος (Lib. 2, Epis 3.) ὀμιλοῦντες περὶ αὐτοῦ λέγουσι, ὅτι διάφορα σημαν- τικὰ ὑποκείμενα ἤρχοντο εἰς τὴν Ῥώμην ὅχι δι’ ἄλ- λα, εἰμὴ διὰ τὰ ἐπισκευθῶσι τὸν Λίβιον.

Όνομα τῶν υγγραφῶν.	Βιογραφία τῶν Συγγραφῶν.	Συγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
		<p>Progr. di ogni. Lett. p. 11. Lip. 3. cap. 1.) λέγει, ὅτι ὅλη ἡ εἰρημένη ἱστορία εὐρίσκεται μετα- φρασμένη εἰς τὴν ἀραβικὴν γλῶσ- σαν ἐν φέζ τοῦ Μαρόκου.</p>	
<p>29 Σήκειος Λυρήλιος</p>	<p>Ἐγεννήθη ἐν Οὐμβρία κατὰ τὰ 696.</p>	<p>Συνέγραψε τινα ἐλεγεῖα, ἐκ τῶν ὁποίων σφῶνται μέχρι τοῦδε τέσ- σαρα βιβλία. Εἶναι καλός, ποιητὴς, καὶ τινες τὸν συγκρίνουσι μὲ τὸν Καλλί- μαχον.</p>	
<p>30 Πούβλιος Ὀβίδιος Νάσιων.</p>	<p>Ἐγεννήθη εἰς τὸ Σούλμον περὶ τὰ 711.</p>	<p>Συνέγραψε διά- φορα ποιητικὰ πονήματα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ καλῆ- τερον εἶναι αἱ μεταμορφώσεις, αἵτινες σφῶνται ἀκόμη καὶ τὴν σήμερον σφῶν- ται ὡσαύτως καὶ τινα ἄλλα, οἷον</p>	<p>Ὁ Ὀβίδιος εἶναι εἷς τῶν ἀρίστων ποιητῶν, καὶ εἶχε τόσην μεγάλην εὐκολίαν εἰ, τὸ να ποιῇ στίχους ὥστε πολλάκις ἔκαμνε στίχους χωρὶς να θελή αὐτὸς ὁ ἴδιος.</p>

Όνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν.	Κριτικαὶ Παρατηρήσεις
-----------------------	--------------------------	--------------------	-----------------------

ἡ τέχνη τοῦ ἀγαπᾶν, αἱ Ἡρωϊναί, περὶ ἔρωτος κτλ. πρὸς δὲ καί τινα νῆα, τὰ ὅποια ἀποδίδονται εἰς αὐτόν.

- 31

Ἀμίλιος
Μάρκος.

Ἐγεννήθη ἐν Οὐηρῶνι, καὶ ἐστάθη σύγχρονος τοῦ Ὀβιδίου,

Συνέγραψεν ἐν ἠρωϊκὸν ποίημα, εἰς τὸ ὅποιον περιγράφει τὸν πόλεμον τῆς Τρωάδος, ἀρχίζων ὅθεν ἔπαυσεν ὁ Ὀμηρος, εἰς τρόπον ὥστε αὐτὸ τὸ ποίημα ἐμπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ ἐπίμετρον τῆς Ἰλιάδος. Συνέγραψεν ὡσαύτως καὶ ποίημα βοτάνων, ὀφειῶν, καὶ πτηνῶν, ἀλλ' ἀπὸ αὐτὰ κανὲν δὲν σφύζεται. Ἐκδίδεται δὲ ἐν ποίημα περὶ τῆς τῶν βοτάνων ἐνεργείας, ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἰδικόν του.

Ὁ Μάρκος δύναται νὰ ὀνομασθῇ καλὸς ποιητής.

Όνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων.	Συγγράμματα αὐτῶν.	Κριτικαὶ παρατηρήσεις.
32 Παίδων Ἀλβινοβα- νός.	Ἐστάθη ὡσαύ- τως σύγχρονος τοῦ Ὀβιδίου.	Συνέγραψεν ἐν ποίημα ἐπιγρα- φόμενον Τεσειδα, καί τινα ἐλεγεία, ἐξ ὧν τρία σφί- ζονται μέχρι τοῦ- δε.	Αὐτὸς φαίνεται ὅτι ἦτο εἰς ἓκ τῶν πολυμαθῶν ποιη- τῶν.
33 Κορνήλιος Σεβέρος.	Ἰπῆρχε κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.	Συνέγραψε ἐν ποίημα περὶ τοῦ τῆς Σικελίας πο- λέμου, τὸ ὁποῖον ἐχάθη, καὶ ἐν ἄλ- λο ποιημάτιον ἐπιγραφόμενον Αἴτην, τὸ ὁποῖον κακῶς ἐκδίδεται ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Βιργιλίου.	
34 Αὔλος Σαβῖνος	Ἐστάθη σύγ- χρονος τοῦ Ὀβι- δίου.	Συνέγραψε στι- χηράς τινὰς ἐπι- στολάς εἰς ἀπάν- τησιν τῶν τοῦ Ὀβιδίου, ἀλλ' ἐ- χάθησαν ὅλαι. Ἐκδίδονται δὲ τρεῖς ὑπὸ τὸ ὄνομά του, ἀλλὰ πι- στεύονται νόθοι.	

Όνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων.	Συγγράμματα αὐτῶν.	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
35 Κ. Ἰούλιος Ἰγνός	Ἰπῆρχε κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, καὶ ἦτο Ἰσπανός τὸ γένος.	Συνέγραψε διάφορα συγγράμματα. Σφίζεται δὲ εἰς τ' ὄνομά του ἐν σύγγραμμα ἐπιγραφόμενον Ἀστρονομικὸν ποιητικὸν, καὶ μία μυθολογία, ἥτις πρέπει νὰ ᾖνα ὑποβολιμαία.	
36 Μάρκος Βιτρούβιος Πολίων.	Τινὲς μὲν θέλουν, ὅτι ἐγεννήθη ἐν τῇ Μάλῃ τῆς Γαέτας, ἄλλοι δὲ ἐν τῇ Οὐβρῶνι. Ἦνθει δὲ περὶ τὰ 717.	Συνέγραψεν ἐν ὠραίῳ σύγγραμμα περὶ Ἀρχιτεκτονικῆς, τὸ ὁποῖον σφίζεται μέχρι τοῦδε.	Τὸ ὕφος τῶν συγγραμμάτων τοῦ Βιτρούβιου δὲν εἶναι τόσον γλαφυρόν.
37 Καῖσαρ Γερμανικός.	Ἐγεννήθη κατὰ τὰ 737, καὶ ἐστάθη εἰς τῶν ἀγαθῶν αυτοκρατόρων τῆς Ρώμης.	Μετέφρασεν εἰς στίχους Λατινικούς τινα ποιήματα Ἑλληνικά· συνέγραψε δὲ καὶ διάφορα ποιήματα τὰ περισσότερα τῶν ὁποίων ἀναγινώσκονται εἰς τὴν Ἀνθολογίαν.	Τὸν ἐπαινοῦν διάφοροι συγγραφεῖς, κοτ' ἐξοχὴν ὅμως ὁ Οὐβίδιος, (Lib. Fast. Initio. et lib. 4. de pont. Eleg. 9).

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις.
38 Βέρριος Φλάκος.	Ἦκμαζε κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, καὶ ἐστάθη διδάσκαλος τῆς Αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας.	Συνέγραψε διάφορα γραμματικὰ καὶ φιλοσοφικὰ πονήματα.	
39 Ρουτίλιος Λούπος.	Ἰπῆρξε κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.	Συνέγραψε διάφορα περὶ ῥητορικῆς συγγράμματα, τῶν ὁποίων σφύζονται λείψανά τινά.	
40 Αὐρήλιος Κορνήλιος Κέλσος.	Ἦκμαζε περὶ τὰ τέλη τῆς τοῦ Αὐγούστου Βασιλείας. Ἦτο Ἰταλὸς τὸ γένος, ἡ δὲ καθ' ἑαυτὸ μερικὴ πατρίς του ἄγνωστος.	Συνέγραψε διάφορα συγγράμματα, ἐξ ὧν σφύζονται ἐν περὶ ἰατρικῆς καὶ ἐν περὶ ῥητορικῆς τέχνης.	Ὁ Κέλσος διὰ τὰς περὶ τὴν ἰατρικὴν γνώσεις του ἐπωνομάσθη ὁ Ῥωμαῖος Ἴπποκράτης, διὰ δὲ τὴν εὐγλωττίαν, ὁ Κικέρων τῆς ἰατρικῆς.
41 Μάρκος Μανήλιος	Ἦνθει κατὰ τὴν ἰδίαν ἐποχὴν, νομίζεται δὲ Ῥωμαῖος τὸ γένος.	Μᾶς ἔμεινεν ἐν ἀστρονομικῶν ποιημάτων, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἐλλειπές.	Τὸ ὕφος του εἶναι ὀλίγον στρυφνόν.

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κρητικαὶ παρατηρήσεις
----------------------	--------------------------	-------------------	-----------------------

42 Φαῖδρος.	Κατ' αὐτὴν σχεδὸν τὴν ἐποχὴν ἤκμασε καὶ ὁ Φαῖδρος.	Συνέγραψε διαφόρους στίγους, ἐξ ὧν σώζονται ἀρκετοὶ· ἡ πρώτη δὲ ἐκδοσις αὐτῶν ἔγεινε κατὰ τὰ 1596 παρὰ Πιτέου.	Ὀμιλοῦν περὶ αὐτοῦ ὁ Μαρτιάλης (Lib. 3. Epigr. 20.) καὶ ὁ Ἄβιηνός (In Praef ad Tabul.).
----------------	--	--	---

ΕΠΟΧΗ ΤΡΙΤΗ.

Ἀπὸ τῆς τελευταίας τοῦ Αὐγούστου μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ τετάρτου ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως αἰῶνος.

Κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν ἤρχισε νὰ παρακμάζῃ πάλιν ἡ Λατινικὴ φιλολογία, ἴσως ἕνεκα τῆς μεγάλης ἐπιπόρῃς, τὴν ὁποίαν ἐπὶ πάσης φιλολογίας ἔχουν αἱ πολιτικαὶ μεταβολαί.

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κρητικαὶ παρατηρήσεις
43 Μάρκος Λυνιος Σένεκας.	Ἐγεννήθη ἐν Κορδῶβη τῆς Ἰσπανίας, ἐπὶ Αὐγούστου, καὶ ἀπέθανεν ἐπὶ Τιβερίου.	Συνέγραψε διαφόρους ῥητορικοὺς λόγους.	Ἦθελεν εἶσθαι κάλλιστον τὸ ὄφος του ἐὰν δὲν ἦτο ὀγκῶδες καὶ κομπαστικόν.
44 Πούβλιος Βελήιος Πατέρκολος	Ἐγεννήθη ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Αὐγούστου, καὶ ἤμαζεν ἐπὶ Τιβερίου.	Συνέγραψε μίαν ἱστορίαν, ἐκ τῆς ὁποίας μᾶς ἔμεινάν τινα λείψανα.	Ἡ ἱστορία αὐτὴ ἤθελεν εἶσθαι καλὴ, ἐὰν δὲν ἔγεμε κολακειῶν πρὸς τὸν βάρβαρον Τιθέριον, καὶ πρὸς τὸν μιαρὸν αὐτοῦ ὑπουργὸν τὸν Σείανόν.
45 Βαλέριος Μάξιμος	Ἦτο σύγχρονος τοῦ εἰρημένου Βελήιου, Ἰταλὸς τὸ γένος.	Συνέγραψε ἐν πόνημά περὶ ἀξιωματικῶν ἀποφθεγμάτων καὶ ποάξεων.	Τὸ σύγγραμμα τοῦτο ἤθελεν εἶσθαι ἐξαιρετικόν, ἐὰν δὲν περιέγραφεὶ ἀποδεδειγμένας ἀληθείας πράγματα ψευδῆ, καὶ ἀνύπαρκτα.

Όνομα τῶν
Συγγραφέων

Βιογραφία τῶν
Συγγραφέων

Συγγράμματα
αὐτῶν

Κρητικά
παρατηρήσεις

<p>46</p> <p>Κέλιος Ἀτίκιος.</p>	<p>Ἀναφέρεται κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν καὶ ὁ Κέλι- ος ἱππότης Ῥω- μαῖος.</p>	<p>Εὐρίσκεται ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν περὶ αἰδεσμά- των καὶ καρη- κευμάτων σύγ- γραμμα, τὸ ὁποῖ- ον τινὲς νομίζουν γέννημα νεωτέ- ρων χρόνων.</p>	
<p>47</p> <p>Ῥώμιος φάνιος Παλεμονῆς.</p>	<p>Ἐκ Βικεντίας. Ἦνθει περὶ τὰ τέλη τοῦ Τιβε- ρίου, καὶ ἐπὶ τῶν πρώτων χρόνων τῆς αὐτοκρατο- ρίας Κλαυδίου.</p>	<p>Ἐκ τῶν πονη- μάτων του μαῶς ἔμεινε τὸ περὶ γραμματικῆς τέ- χνης, καὶ ἐν ποι- ημάτιον.</p>	<p>Πλίνιος ὁ πρε- σβύτερος (Lib. 14. c. 4.) καὶ ὁ Ἰουβενάλιος (Lat. 6, et 7.) ἐπαι- νοῦν τὴν γραμ- μκτικὴν του.</p>
<p>48</p> <p>Κ. Ἀμόνιος Παιδιανός.</p>	<p>Ἦτο ἐκ Πατα- βίου, ἦνθει δὲ ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτο- ρος Κλαυδιανοῦ.</p>	<p>Συνέγραψε γραμ- ματικά τινὰ καὶ φιλολογικά συγ- γράμματα, ἐκ τῶν ὁποίων σώ- ζονται ὀλίγα τινὰ λείψανα.</p>	<p>Ἦτο ἀνὴρ μὲ ἀρκετὴν παιδείαν.</p>
<p>49</p> <p>Πομπόνιος Μέλας.</p>	<p>Ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἀλλὰ διέτρεψε πολὺν καιρὸν εἰς τὴν Ῥώμην. Ἦκ- μαζε ἐπὶ Κλαυ- δίου.</p>	<p>Συνέγραψε μίαν ὠραίαν Κοσμο- γραφίαν, ἡ ὁποία σώζεται μέχρι τοῦδε.</p>	

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
50	Ἦτο Ἰσπανὸς τὸ γένος· ἔζη δὲ ἐπὶ Κλαυδίου.	Συνέγραψεν ἐν γεωργικὸν φιλοπὸνήμα, τὸ ὁποῖον μᾶς ἔμεινε σῶον.	Ἦτο εἰς τῶν πε παιδευμένων τοῦ αἰῶνός του.
Ίούνιος Μοδερράτος Κολουμέλας.			
51	Ἀναφέρεται κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, ἀλλὰ ἢ καθ' ἑαυτὸ ἐποχὴ ἀγνοεῖται.	Συνέγραψε τὴν Ἱστορίαν Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, τῆς ὁποίας ἀπολεσθέντα βιβλία τινὰ ἀνεπληρώθησαν ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ φρεϊσεμίου.	Ἡ ἱστορία αὐτὴ εἶναι καλὴ, ἀλλ' ἔχει τινὰ γεωγραφικὰ, ἀστρονομικὰ, καὶ κριτικὰ λάθη.
Κ. Κούρτιος Ροῦφος.			
52	ἔζη ἐπὶ Νέρωνος. Φοῖνιξ τὸ γένος.	Ἐκ τῶν συγγραμμάτων του σφύζεται μία γραμματικὴ, καὶ ἐν ἄλλο πονημάτιον	
Μ. Βαλέριος Πρόβος.			
53	Ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἰταλίαν περὶ τὰ 34, καὶ ἀπέθανε περὶ τὰ 62, ἐπὶ Νέρωνος.	Ἐκ τῶν συγγραμμάτων του σφύζονται σάτυροι καὶ τινες.	Αὗται αἱ σάτυροι ἤθελαν εἶσθαι καλῆτεροι ἐὰν ἦσαν πλέον εὐκατάληπτοιον.
Ἀῦλος Πρότιος Φλάχος			

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κρητικαὶ παρατηρήσεις
<p>54</p> <p>Δούκιος Λυννιος Σένεκας.</p>	<p>Ἐγεννήθη ἐν Κορδύβη ἀλλὰ διέτριψε τὸν πλεονέτερον καιρὸν τῆς ζωῆς του ἐν Ῥώμῃ, ὅπου περὶ τὰ 65, ἐθανατώθη διὰ προσταγῆς τοῦ Νέρωνος.</p>	<p>Συνέγραψε διάφορα ἠθικὰ καὶ φιλοσοφικὰ συγγράμματα, πολλὰ ἐκ τῶν ὁποίων σώζονται ἀκόμη τὴν σήμερον. Εὐρίσκονται καὶ δέκα τραγωδίαὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀλλὰ τινες ὑποθέτουν συγγραφέα αὐτῶν τὸν προειρημένον Σένεκα πατέρα τούτου, ἄλλοι δὲ ἄλλον τινὰ καλούμενον ὡσαύτως Σένεκας.</p>	<p>Ὅλα του τὰ συγγράμματα εἶναι ὠραῖα, ἀλλὰ τὸ ὕφος του εἶναι ὀλίγον ὀγκῶδες. Ὅρα καὶ τὸν Κυντιλιανὸν (Instit. or. Lib. 10. c. i.)</p>
<p>55</p> <p>Λουκάνος.</p>	<p>Ἦτο ἀνεψιὸς τοῦ Σένεκα, γεννηθεὶς ἐν Κορδύβη καὶ ἀνατραφεὶς εἰς Ῥώμην, ὅπου</p>	<p>Συνέγραψε διάφορα ποιήματα, ἐξ ὧν τὸ καλῆτερον εἶναι ἡ Φαρσαλία, εἰς τὸ ὁποῖον περιγράφει τὸν πόλεμον τοῦ Καίσαρος καὶ Πομπηίου, καὶ τὸ ὁποῖον σώζεται μέχρι τοῦδε.</p>	<p>Ὁ Λουκάνος ἔλαβε πολλοὺς ἐπαινέτας καὶ πολλοὺς κατηγοροὺς, ἀλλὰ καὶ οἱ δεῦτεροι παρέβησαν τὰ ὅρια τῆς δικαιοσύνης.</p>

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
56 Πετρώνιος Ἄρβιτρος	Οἱ περισσότεροι θέλουν ὅτι ὑπῆρχε κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, δηλαδὴ 60 ἔτη ἀπὸ Χριστοῦ.	Συνέγραψε διάφορους σατύρας, ἐκ τῶν ὁποίων σώζονται τινες μέχρι τοῦδε, εἰς τὰς ὁποίας ὁ Μ. Νόδοι ἐπρόσθεσε καὶ τινὰς ἰδικὰς του, τὰς ὁποίας ἠθέλησε νὰ διαδώσῃ ὡς ἰδίας τοῦ Πετρωνίου.	Εἰς αὐτὰς ἀναγνωρίζεται ἡ μαλακότης τοῦ Συγγραφέως.
57 Κάϊος Πλίνιος, ὁ ἐπονομαζόμενος Πρεσβύτερος.	Ἐγεννήθη ἐν Οὐηρῶνι εἰς τὰ 23, ἐπὶ Τιβερίου. ἤκμασεν ἐπὶ Οὐεσπεσιανοῦ, καὶ ἐτελεύτησεν ἐπὶ Τίτου, ἐνῷ ἤρχετο νὰ παρατηρήσῃ τὰς φλόγας τοῦ οὐεσοῦ ὄρους.	Συνέγραψε διάφορα ἱστορικὰ, ῥητορικὰ, καὶ γραμματικὰ πονήματα, ἐκ δὲ τῶν πονημάτων του δὲν σώζεται ἄλλο, εἰμὴ μόνον ἡ φυσικὴ ἱστορία.	Ἡ φυσικὴ αὐτῆ ἱστορία εἶναι φιλοσοφικωτάτη, ἀλλὰ τὸ ὕφος του εἶναι ὀλίγον ξηρόν· ἐκτὸς τούτου περιέχει καὶ τινὰς προλήψεις, ἐλαττώματα ἴσως τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἔγραψεν. Πολλοὶ συγγραφεῖς ἐπαινοῦν τὸν Πλίνιον, ἐξαιρέτως ὅμως ὁ σοφὸς Βουφών. (Hist. natur T. I.)

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κρητικαὶ παρατηρήσεις
58 Κ. Βαλέριος Φλάκος.	Ἐγεννήθη ἐν τῇ Σέτσε, ἦνθει ἐπὶ Οὐεσπεσιανοῦ καὶ Τίτου, καὶ ἀπέθανεν ἐπὶ Δομετιανοῦ περὶ τὰ 88 ἔτη.	Ἐκ τῶν συγγραμμάτων του μᾶς ἔμεινε ἐπικόν τι ποίημα, εἰς τὸ ὁποῖον περιγράφει τὴν ἐκστρατείαν τῶν ἀργοναυτῶν ἐπειδὴ ὁμοῦς ἦτο ἀτελής, τὸ ἐτελείωσεν ὁ Βονωνὸς Ἰωάννης Πῖος.	Τινὲς μεγάλως τῶν ἐπαινοῦν, ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ὁ Κυντιλιανὸς (Inst. or. Lib. 10. c. i.), ἄλλοι δὲ δὲν τὸν νομίζουσι ἄξιον τοσοῦτων ἐπαίνων.
59 Καῖος Ἰούλιος Σωλῆνος.	Ἐξῆ ἐπὶ Δομετιανοῦ, δηλαδὴ κατὰ τὰ 81 καὶ 82 ἡ πατρίστου ἀγνοεῖται.	Σφάζεται ἐν σύγγραμμά του ἐπονομαζόμενον Πολυϊστορικόν, πλουτισθὲν ἀπὸ σημειώσεις ὑπὸ Σαλμασίου.	Τὸ σύγγραμμα τοῦτο εἶναι σχεδὸν ἀντιγραμμένον ἀπὸ τὸ τοῦ Πλινίου τοῦ πρεσβυτέρου.
60 Σουλπιτία	Ἐγεννήθη ἐν Ρώμῃ, ἔζη ἐπὶ Δομιτιανοῦ, καὶ ἦτο γυνὴ τοῦ Καλέννου.	Συνέγραψε διάφορα ποιήματα, ἐκ τῶν ὁποίων δὲν σφάζεται, εἰμὴ μόνον μία σάτυρα κατὰ Δομητιανοῦ.	Ὁ Μαρτιάλης ὁμιλεῖ περὶ αὐτῆς μετὰ μεγάλων ἐγκωμίων. (Lib. 10. Epigr. 35.).

Όνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων.	Συγγράμματα αὐτῶν.	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
61 Μάρκος Φάβιος Κυντιλι- ανός.	Τινὲς θέλουν ὅτι ἐγεννήθη ἐν Καλαώρα τῆς Ἰσπανίας, ἄλλοι δὲ ἐν Ῥώμῃ. Ἦκμαζε περὶ τὰ 88, ἐπὶ Δομιτιανοῦ.	Ἐκ τῶν συγγραμμάτων του μᾶς ἔμεινε μία ῥητορική. Φέρονται προσέτι εἰς ὄνομάτου δύο ἄλλα συγγράμματα, ἀλλὰ εἶναι ὑποβολιμαῖα.	Ἡ ῥητορική του εἶναι μία τῶν ὠραιωτέρων ἀπὸ τὰς ἑσας εὐρίσκονται.
62 Πούβλιος Παπίνιος Στάτιος.	Ἦτο ἐκ Νεαπόλεως· ἔζη ἐπὶ Δομιτιανοῦ· ἐτελεύτησε δὲ κατὰ τὰ 96.	Ἐποίησε αὐτοσχεδίως στίχους· συνέγραψε δὲ καὶ τινὰ ποιήματα, ὀλίγα ἐκ τῶν ὁποίων σώζονται μέχρι τοῦδε, ἐκδοθέντα ἐν Παρισίοις κατὰ τὰ 1618.	Ἦθελεν εἶσθαι καλὸς ποιητὴς, ἐὰν τὸ ὕφος του δὲν ἦτο τόσοσ ὀγκῶδες.
63 Κ. Σίλιος Ἰταλικός.	Ἐγεννήθη ἐν Ἰταλικῇ· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἦσαν δύο πόλεις μὲ τὸ αὐτὸ ὄνομα, ἢ μία εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἢ ἄλλη εἰς τὴν Ἰσπανίαν, δὲν ἐξεύρομεν ποία ἐκ τῶν δύο εἶναι ἡ πατρίς του. Ἀπέ-	Συνέγραψε ἐν ἐπικὸν ποίημα περὶ τοῦ δευτέρου Πουνικοῦ πολέμου, τὸ ὁποῖον σώζεται μέχρι τοῦδε.	Ὁ Ἰταλικὸς δὲν ἔχει ποσῶς ποιητικὴν φαντασίαν.

Ὄνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
	θανε δὲ κατὰ τὰ 99, ἐπὶ Τραϊανοῦ.		
64 Μ. Βαλέριος Μαρτιάλης.	Ἐγεννήθη ἐν Βιλβίλνῃ ἐπὶ Δομιτιανοῦ, καὶ ἀπέθανεν ἐπὶ Τραϊανοῦ κατὰ τὰ 100	Συνέγραψε διάφορα ἐπιγράμματα, τὰ ὅποια σώζονται μέχρι τοῦδε	Ὁ Μαρτιάλης εἶναι καλὸς καὶ ἀστείος ποιητὴς, ἀλλ' αἰσχρολόγος.
65 Μαῦρος Τερεντιανός.	Ἦτο Καρχηδόνιος· ἀναφέρεται δὲ εἰς τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.	Σφύζεται ἐν ὠραῖον ποιημάτων του.	Ἐπαινοῦν αὐτὸν ὁ Ἅγ. Αὐγουστῖνος, ὁ Ἡννόδιος καὶ ὁ Βικτωρίνος·
66 Κ. Κορνήλιος Τάκιτος.	Ἐγεννήθη ἐν Ρώμῃ· ἦνθει ἐπὶ Οὐεσπεσιανοῦ, Τίτου, Δομιτιανοῦ καὶ Νέρβα· ἀπέθανε δὲ ἐπὶ Τραϊανοῦ.	Συνέγραψε τὴν ἱστορίαν τῶν τῆς Ρώμης Αὐτοκρατόρων, ἐκ τῆς ὁποίας σώζονται λείψανά τινα. Τὰ χρονικὰ, ἱστορίαν τὴν ὁποίαν οὕτως, ἐπωνόμασε· τὸν βίον τοῦ πενθεροῦ του Ἀγρικόλα, καὶ ἐν πόνημα περὶ τῶν ἐθνῶν τῶν ἀρχαίων Γερμανῶν. Ἐκ τῶν χρονικῶν ἐχάθησαν μερικὰ βι-	Ὁ Τάκιτος εἶναι εἰς τῶν σοφωτέρων ἱστορικῶν, καὶ τῶν βαθυτέρων πολιτικῶν, ἀλλὰ τὸ ὕφος του εἶναι ὀλίγον ξηρόν.

Ὄνομα τῶν
Συγγραφέων

Βιογραφία τῶν
Συγγραφέων

Συγγράμματα
αὐτῶν

Κριτικαὶ
παρατηρήσεις

Ὄνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
67 Κ. Πλίνιος Καικίλιος Σεκοῦνδος ἢ γεώτερος.	Ἐγεννήθη ἐν Κώμῃ, κατὰ τὰ 62, καὶ ἀπέθα- νεν ἐπὶ Τραϊανοῦ περὶ τὰ 116. Ἦτο ἀνεψιὸς τοῦ πρεσβυτέρου Πλι- νίου, καὶ οἰκια- κὸς τοῦ Αὐτοκρά- τορος Τραϊανοῦ.	ἑλῖα, τὰ δὲ λοι- πὰ δύο πονήμα- τα σώζονται σφᾶ. Συνέγραψεν ἐπι- τολάς τινάς, καὶ τὸν πανηγυρι- κὸν τοῦ Τραϊανοῦ, τὰ ὅποια σώζον- ται μέχρι τῆς σήμερον.	Ὁ Πλίνιος εἶ- ναι καλὸς καὶ χρηστοθήτης συγ- γραφεὺς, καὶ κα- τὰ τὸ ὕφος ὑπερ- βαίνει τοὺς συγ- χρόνους του.
68 Κ. Τραγκυ- ῖλος Σουετώνιος.	Ἐγεννήθη ἐν Ῥώμῃ, ἤκμαζε ἐπὶ Τραϊανοῦ, καὶ ἀπέθανεν ἐπὶ Ἀ- δριανοῦ κατὰ τὰ 120.	Συνέγραψε διά- φορα συγγράμ- ματα, ἐκ τῶν ὁποίων μᾶς ἔμει- ναν οἱ βίοι τῶν δώδεκα πρώτων Καισάρων, καὶ τινα λείψανα ἐνὸς πονήματος περὶ τῶν ἐπισημοτέ- ρων Γραμματι- κῶν καὶ Ῥητόρων.	Ὅμιλοῦν περὶ αὐτοῦ μετ' ἀρκε- τῶν ἐπαίνων ὅτε Ἄγ. Ἰερώνυμος (Apud. Voss. de Hist. Lat. lib. 1. cap. 31.) καὶ ὁ Βοπίσκος, (In Firmo, cap. 1 et in Probo cap 2.).

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις.
69 Δέκιμος Ίούνης Ίουβενάλης.	Ἐγεννήθη ἐν Ἀκουίνῳ· ἦνθει ἐπὶ Δομιτιανοῦ, καὶ ἀπέθανεν ἐπὶ Ἀδριανοῦ μετὰ τὰ 120.	Συνέγραφέ τινὰς σατύρας, δέκα ἔξ τῶν ὁποίων σφίζονται μέχρι τοῦδε· τινὲς δὲ θέλουν, ὅτι ἡ δεκάτη ἕκτη εἶναι νόθος.	Ὁ Ίουβενάλης εἶναι ἄριστος σατυρικός, καὶ τὸ ὕφος του καθαρὸν καὶ εὐκατάληπτον.
70 Λ. Ἄννιος Φῶρος.	Ἦτο Ἰσπανὸς τὸ γένος καὶ ἤκμαζεν ἐπὶ Ἀδριανοῦ.	Συνέγραψεν ἐπιτομὴν τῆς Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας, ἣτις σφίζεται μέχρι τῆς σήμερον.	Τὸ ὕφος του δὲν κακίζεται, ἀλλ' εἶναι ὀλίγον ἐπιτηδευμένον.
71 Ίούλιος Ὁβσεκουέντιος.	Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἀναφέρεται καὶ ὁ Ίούλιος.	Συνέγραψε ἐν πόνημα περὶ Τεραστίων, τοῦ ὁποίου σφίζονται λείψανά τινα, σχολιασθέντα ὑπὸ Κορράδου Λυκοσθένους.	Τὸ ὕφος του εἶναι καθαρὸν καὶ ἄρκετὰ γλαφυρὸν.
72 Ίουστίνος ἢ Τουστίνος.	Ἦκμαζεν ἐπὶ Ἀντωνίου κατὰ τὰ 150. ἡ δὲ πατρίς του ἀγνοεῖτο.	Συνέταξεν ἐπιτομὴν τῆς γενικῆς ἱστορίας τοῦ Δρόγου Πομπηίου, ἣτις σφίζεται μέχρι τοῦδε.	Τὸ ὕφος του εἶναι ἄρκετὰ καλὸν, πλὴν ἔχει τινὰ σφάλματα χρονολογικά, καὶ ἐνίοτε ἀναφέρει καὶ ψευδεῖς διηγήσεις.

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
37 Μ. Κορνήλιος Φροντόνης.	Ἰεγεννήθη ἐν Κρήτῃ τῆς Λιβύας, ἦνθει ἐπὶ Ἄντωνίου, καὶ ἐκ τῶν ἐστάθη διδάσκαλος τῶν Αὐτοκρατόρων Μάρκου Αὐρηλίου καὶ Α· Οὐήριου.	Συνέγραψε διάφορα πονήματα, περισσότερα ὅποιων εὐρέθησαν νεωστὶ εἰς τὴν Ἀμβροσιανὴν βιβλιοθήκην ὑπὸ Α. Μαΐου καὶ ἐξεδόθησαν τῇ αὐτοῦ ἐπιστάσια.	Εἶναι καλὸς Συγγραφεὺς, ἀλλὰ τὸ ὕφος του εἶναι ὀλίγον τι σχολαστικόν.
74 Μάρκος-Αὐρήλιος. Ἄντωνῖνος.	Ἐστάθη Αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωμαίων, ἐγεννήθη δὲ περὶ τὰ 120, καὶ ἀπέθανε κατὰ τὰ 180.	Συνέγραψε τὴν βιογραφίαν του, ἣτις σφύζεται μέχρι τῆς σήμερον. Vita graeco Latina à Jo. Hadsono, in 8. Oxonni 1704.	Τὸ σύγγραμμα τοῦτο εἶναι πολὺ ἠθικόν.
75 Αὐλος Γέλλιος ἢ Ἀγέλλιος.	Ἦτο ἐκ Ῥώμης· ἀπέθανεν ἐπὶ Μάρκου Αὐρηλίου περὶ τὰ 165.	Συνέγραψεν ἐν πόνημα ἐπιγραφόμενον αἱ Ἄττικαὶ Νύκτες, διότι τὸ συνέγραψεν εἰς τὰς Ἀθήνας κατὰ τὰς μακρὰς τοῦ χειμῶνος νύκτας. εἰς αὐτὸ δὲ διηγεῖται διάφορα	Ὁ Ἀγ. Αὐγουστῖνος εἰς τὸ σύγγραμμά του. Πόλις τοῦ Θεοῦ, ἐπαινεῖ τὸ ὕφος τοῦ Γελλίου.

Ὄνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων.	Συγγράμματα αὐτῶν.	Κριτικαὶ παρατηρήσεις.
76 Δούκιος Ἀπουλείος.	Ἐγεννήθη ἐν Μαδύρη τῆς Ἀφρικῆς ἐξ ἑπὶ Μάρκου Αὐρηλίου κατὰ τὰ 170.	ἱστορικὰ καὶ περιέργα πράγματα. Συνέγραψε διάφορα συγγράμματα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ὠραιότερον εἶναι ἡ Μεταμόρφωσις ἤτοι ὁ χρυσοῦς Ὄνος.	Τὸ ὕφος του εἶναι ὀλίγον ἐπιτηδευμένον, καὶ ἐνίοτε μεταχειρίζεται λέξεις βαρβάρους καὶ κακοφώνους.
77 Κ. Σερένος Σαμονικός.	Ἦτον Ἰσπανὸς τὸ γένος· ἐφρονεῦθη δὲ ἐν Ρώμῃ περὶ τὰ 215, διὰ διαταγῆς τοῦ τότε Αὐτοκράτορος Καρακάλλα.	Συνέγραψε διάφορα συγγράμματα, ἐξ ὧν σφίζεται ἐν περὶ Ἰατρικῆς ποιημάτων.	Δὲν ἔχει ποιητικὸν πνεῦμα, καὶ τὸ ὕφος του δὲν εἶναι τόσον γλαφυρόν.
78 Μινούτιος Φήλιξ.	Ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἀφρικὴν, ἀλλὰ διέτριψεν ἱκανὸν καιρὸν εἰς τὴν Ρώμην· ἀπέθανε δὲ ἐπὶ Ἀλεξάνδρου Σεβήρου κατὰ τὰ 235. Οὗτος εἶναι μεταξὺ τῶν Λατίνων ὁ	Συνέγραψε διάλογόν τινα, ἐπιγραφόμενον Ὀκτάβιος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀναιρεῖ τὴν δόξαν τῶν ἐθνικῶν, καὶ ἀποδεικνύει τὴν ἀλήθειαν τῆς χριστιανικῆς θρησκείας.	Τὸ ὕφος του εἶναι καθαρὸν, καὶ γλαφυρόν.

Ὄνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
79 Κησωρῖνος.	πρῶτος χριστιανὸς συγγραφεὺς. Ἦνθει κατὰ τὰ 238, ἐπὶ Γορδιανοῦ τρίτου, ἡ δὲ πατρίς του ἀγνοεῖται.	Συνέγραψε πονημάτιόν τι περὶ τῆς Ἀνθρωπίνης Ἀρχῆς.	Τὸ ὕφος του εἶναι τραχὺ καὶ ἡμελημένον.
80 Κύριος ἦτοι Κούριος Φορτουάτος.	Ἦτο Ἀφρικανὸς τὸ γένος, καὶ ἔζη ἐπὶ Γορδιανοῦ καὶ φιλιππουπερὶ τὰ 240.	Σφῶζονται τρία αὐτοῦ βιβλία περὶ Ῥητορικῆς τέχνης.	Τὸ πόνημα τοῦτο περιέχει ἐν συνόψει τοὺς ἀναγκαϊότερους κανόνας, καὶ τὸ ὕφος του δύναται νὰ νομισθῇ καλόν.
81 Κυῖντος Σεπτίμιος Τερτουλιανός.	Ὁ Τερτουλιανὸς ἐκ Καρχηδόνος ἔγεινε χριστιανὸς καὶ ἐχειροτονήθη ἱερεὺς, πλὴν ὑπέπεσεν εἰς τινὰς αἱρέσεις. Ἀπέθανε δὲ περὶ τὰ 245, ἐπὶ Γορδιανοῦ τρίτου	Συνέγραψε διάφορα πονήματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων θαυμάζεται ἡ Ἀπολογία του.	Τὸ ὕφος του εἶναι ὀλίγον δυσνόητον.

Ὄνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κρητικαὶ παρατηρήσεις
82 Α. Τάσκιος Καικίλιος Κυπριανός.	Ὁ Ἅγιος Κυπριανὸς ἐκ Καρχηδόνος ἐστάθη ἐπίσκοπος τῆς πατρίδος του, καὶ ἐμαρτύρησε περὶ τὰ 258, ἐπὶ Οὐαλλεριανοῦ.	Σώζονται διὰφορα σοφὰ συγγράμματά του.	
83 Μάρκος Αὐρηλῖος Νεμεσιανός.	Ἐξῆς περὶ τὰ 280, ἐπὶ Κάρου Καρίνου, καὶ Νουμεριανοῦ ἐγεννήθη δὲ ἐν Καρχηδόνι.	Συνέγραψε διάφορα ποιήματα, ἐξ ὧν ἓν εἶναι τὸ περὶ κυνηγίου, καὶ τέσσαρα εἰδύλλια.	Δὲν ἔχει πολὺ ποιητικὸν πνεῦμα, πλὴν τὸ ὑφός του εἶναι καθαρὸν καὶ γλαφυρόν.
84 Γρίτος Ἰούλιος Καλπούριος.	Ἐγεννήθη ἐν Σικελίᾳ· ἔζη δὲ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους.	Μᾶς ἔμειναν ἑπτὰ ὠραῖα εἰδύλλια.	
85 Κλαύδιος Μαμερτίνος.	Ἦτο Γάλλος τὸ γένος, καὶ ἤκμασε κατὰ τὰ 292, ἐπὶ Διοκνητιανοῦ, καὶ Μεξιμιανοῦ.	Σώζονται δύο ῥητορικοὶ λόγοι του.	Ἦτο εἰς τῶν καλητέρων τοῦ καιροῦ του ῥητόρων.

Όνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων.	Συγγράμματα αὐτῶν.	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
86 Ἀρνόβιος.	Ἦτο Ἀφρικανὸς τὸ γένος. Ἀπέθανε κατὰ τὰ 298, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, καὶ ἐστάθη διδάσκαλος τοῦ περιφήμου Λαταντίου.	Σφύζεται τὸ κατὰ ἔθνικῶν σύγγραμμά του.	Τὸ σύγγραμμα τοῦτο εἶναι πολὺ σοφὸν, καὶ κάλλιστα γραμμένον.
87 Εὐμένιος.	Ἦτο Γάλλος τὸ γένος ἤνθει δὲ περὶ τὰ 300.	Ἕπάρχουν πανηγυρικοὶ τινες αὐτοῦ λόγοι.	
88 Αἴλιος Σπαρτιανὸς.	Ἐκτὸς τοῦ Οὐοπίσκου, ὅστις ἦτο Συρακούσιος, ὄλων τῶν ἄλλων ἀγνοεῖται ἢ πατρίς. Ηκμαζε δὲ περὶ τὰ 300.	Αὐτοὶ ὅλοι ὁμοῦ συνέγραψαν τὴν ἱστορίαν τῶν Σεβαστῶν, εἰς τὴν ὁποίαν περιέχονται αἱ βίαι τῶν Ἀυτοκρατόρων, ἀπὸ Ἀδριανοῦ ἕως Καρίνου καὶ Νουμεριανοῦ.	Ἡ ἱστορία αὐτὴ δὲν ὑπολήπτεται, εἰμὴ μόνον διὰ τὴν ἀρχαιότητάτης.
89 Ἰούλιος Καπιτωλῖνος			
90			
Αἴλιος Δαμπρίδιος.			
91			
Βουλκάδιος Γαλλικανός.			

Ὄνομα τῶν
Συγγραφέων

Βιογραφία τῶν
Συγγραφέων

Συγγράμματα
αὐτῶν

Κριτικαὶ
παρατηρήσεις

92

Τρεβέλχος
Πολιόνης

93

Φλάβιος
Ουοπίσκος.

ἘΠΟΧὴ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ τετάρτου ἀπὸ Χριστοῦ αἰῶνος ἕως εἰς
τὸ τέλος τοῦ ὀγδόου.

Κατὰ ταύτην τὴν ἐποχὴν ἐξέλιπεν ἡ Λατινικὴ φιλολογία, τὸ
ὁποῖον ἐπιτάχυνεν ἴσως ἡ μετακόμισις τῶν Αὐτοκρατόρων εἰς
Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἡ ἐπέμβασις τῶν βαρβάρων εἰς τὴν
Ἰταλίαν.

94 Καλκιδίδιος.	Ἡμεῖς περὶ τὰ 320, ἐπὶ Κωνσταντίνου· ἡ πατρίς του ἀγνο- εῖται.	Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ τὸν Θίμειον τοῦ Πλάτωνος, λαμ- πρύνας αὐτὸν μὲ σοφὰς ὑποσημει- ώσεις.	Ἡ μετάφρασις αὕτη εἶναι ἀρκετὰ καλὴ.
--------------------	--	---	--

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
95 Α. Καικίλιος. Δαττάντιος.	Ἐγεννήθη ἐν Φέρμφ τῆς Ἰταλίας, ἤκμασεν ἐπὶ Κωνσταντίνου, τοῦ Υἱοῦ τοῦ ὁποίου ἐστάθη διδάσκαλος, καὶ ἀπέθανε μετὰ τὰ 320.	Ἐκτῶν συγγραμμάτων του σώζονται τὸ περὶ τῶν Θεῶν Διατάξεων, περὶ Θεολογίας τῶν Καταδικωτῶν, Περί τῆς τοῦ Θεοῦ ὀργῆς, Τὸ Θεῖον Πόνημα καὶ τινὰ λείψανα τῆς ἐπιτομῆς τῶν Διατάξεων καὶ τῆς Δευτέρας Παρουσίας.	Ὁ Δαττάντιος εἶναι ὁ πλέον εὐγλωττος τῶν Θεολογῶν Πατέρων, ὅθεν ἐπωνομάσθη ὁ Χριστιανὸς Κιερώνυμος, καὶ ὁ Ἅγ. Ἰερώνυμος τὸν ὀνομάζει ποταμὸν τῆς Κικερωρικῆς εὐγλωττίας (Epist ad paulinum 58. edit. Veron. 1734.)
96 Ἰοβένκιος.	Ἐζή κατὰ τὰ 330, ἐπὶ Κωνσταντίνου, ἦτον ἱερεὺς Ἰσπανὸς δὲ τὸ γένος.	Συνέγραψε διὰ στίχων τὴν εὐαγγελικὴν ἱστορίαν, δηλαδὴ τὸν βίον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἧτις σφύζειται μέχρι τοῦδε.	Αὐτὸ τὸ σύγγραμμα ἔχει μᾶλλον ἱστορικὴν, παρά ποιητικὴν μορφήν.
97 Ναζάριος.	Εἰς τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἀναφέρεται καὶ ὁ Ναζάριος.	Μᾶς ἔμειναν δύο πανηγυρικοὶ του λόγοι.	Ὁμιλοῦν περὶ αὐτοῦ ὁ Ἅγ. Ἰερώνυμος, καὶ ὁ ποιητὴς Δύσωνιος (Epigr 204.)

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικὰ παρατηρήσεις.
98 Ἰούλιος Φιρμικός Ματέρονος.	Ἦκμαζε περὶ τὰ 340, καὶ ἦτο ἐκ Σικελίας.	Σώζεται ἐν σύγγραμμά του ὑπέρτης χριστιανικῆς πίστεως, καὶ ἐν ἄλλο περὶ ἀερολογίας, τὸ ὁποῖον νομίζεται ὑποβολιμαῖον.	
99 Αἴλιος Δονάτος.	Ἐγεννήθη ἐν Ῥώμῃ, ἤκμαζε περὶ τὰ 350, καὶ ἐστάθη διδάσκαλος τοῦ Ἁγ. Ἰερωνύμου.	Συνέγραψε μίαν Γραμματικὴν, καὶ εἶναι πολλὰ ὀφέλιμα φιλολογικὰ σχόλια, τὰ ὁποῖα σφύζονται μέχρι τῆς σήμερον.	Ἡ Γραμματικὴ ἡ Γραμματικὴ ὀφέλιμος εἰς τοὺς ἀρχαίους.
100 Κλαύδιος Μαμερτίνοσ.	Ἦκμαζε περὶ τὰ 362, ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ ἀποστάτου, ἡ δὲ πατρίς του ἀγνοεῖται.	Σώζεται ἐν πανηγυρικὸν αὐτοῦ λογιῶν.	Ὅμιλεῖ περὶ αὐτοῦ ὁ Ἀμμιανὸς Μαρκελλῆνος. (Lib. 21. cap. 8, et alib.)
101 Σηκστόσ Αὐρήλιος Βίκτωρ.	Ἦκμαζεν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ, καὶ νομίζεται Ἀφρικανὸσ τὸ γένος.	Σώζεται μία καὶ οἱ βίοι τῶν ἐκλάμπρων τῶν βίων τινῶν Ἀυτοκρατόρων,	καὶ οἱ βίοι τῶν ἐκλάμπρων τῆσ Ῥώμησ Ἀνδρῶν.

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
102 Εὐτρόπιος.	Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἔζη και ὁ Ἰταλὸς Εὐτρόπιος.	Συνέγραψεν ἐν συνόψει τὴν ἱστορίαν τῆς Ρώμης, ἀπὸ κτίσεως αὐτῆς μέχρι τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Αὐτοκράτορος Βαλεντίου.	Μ' ὄλονθι τὸ ὕφος τοῦ εἶναι σκληρὸν και ἡμελημένον, χαίρει ὅμως ἀρκετὴν ὑπόληψιν διὰ τὴν φιλαλήθειάν του.
103 Ἅγ. Ἰλάριος.	Ἦτο Γάλλος τὸ γένος· ἐστάθη ἐπίσκοπος και ἀπέθανε κατὰ τὰ 367.	Σώζονται διάφορα συγγράμματά του, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπέρεχει τὸ περὶ τριᾶδος.	Τὸ ὕφος τοῦ εἶναι εὐάρεστον και γλαφυρὸν, τὸ ὁποῖον ἐπαινεῖ ὁ Ἅγ. Ἰερώνυμος. (Epist. ad paulinum 58.).
104 Ἅγ. Ὄκτάτος.	Ἦτον Ἀφρικανὸς τὸ γένος· ἐστάθη Ἐπίσκοπος Μιλεβίου, και ἀπέθανε περὶ τὰ 368.	Συνέγραψεν ἐν πόνημα ὑπὲρ πίστεως κατὰ Περμενιανοῦ Ἐπισκόπου Καρχηδόνας.	
105 Ἅγ. Ζενόνης.	Ἐγεννήθη ἐν Καισαρίᾳ τῆς Μαυριτανίας· ἐστάθη Ἐπίσκοπος τῆς Οὐρηρῶνος, ἀκμάσας περὶ τὰ 370.	Συνέγραψεν ἐν νενηκοντα τρία ἱερὰ πονήματα, τὰ ὁποῖα σώζονται μέχρι τοῦδε.	Τὸ ὕφος τοῦ εἶναι γλαφυρὸν και ὁ Ἅγ. Ἀμβρόσιος τὸν ἐπαινεῖ ἀρκετὰ εἰς μίαν του ἐπιστολήν.

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
106 Φάβιος Μάριος Βικτωρίνος.	Ἦτον Ἀφρικανὸς τὸ γένος, διέτριψεν ἀρκετὸν καιρὸν ἐν Ῥώμῃ μετερχόμενος τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα, καὶ ἀπέθανεν εἰς τὰ 370.	Συνέγραψεν διαφορα ἱερά, καὶ κοσμικὰ πονήματα, τινὰ ἐκ τῶν ὁποίων σώζονται μέχρι τοῦδε.	Τὸ ὑφός του εἶναι στυφνὸν καὶ κακόφωνον.
107 Λουκίφερος.	Ἐστάθη Ἐπίσκοπος ἐν Καλαρίδι τῆς Σαρδινίας, ἀποθανὼν κατὰ τὰ 371.	Σώζονται διαφορα αὐτοῦ πονήματα.	
108. Ἄγ. φιλάστριος.	Ἐΐη κατὰ τὰ 380, ἐγγεννήθη εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἐστάθη ἐπίσκοπος τῆς Βριξίας.	Σώζεται ἐν αὐτοῦ σύγγραμμα, ἐπιγραφόμενον ἱστορία τῶν παλαιῶν αἰρέσεων.	Ἡ ἱστορία αὕτη εἶναι ἀξία ἀναγνώσεως, μὲν ὅλον ὅτι τὸ ὑφός της δὲν εἶναι τόσον γλαφυρόν.
109 Ἀμμιανὸς Μαρκελλίνος.	Ἐγγεννήθη εἰς τὴν Ἀντιόχειαν μετήρχετο τὴν στρατιωτικὴν τέχνην διέτριψεν ἰκανὸν καιρὸν ἐν Ῥώμῃ, καὶ ἀπέθανεν εἰς τὰ 380.	Συνέγραψεν ἱστορίαν τινὰ ἀπὸ Νέρβα ἕως εἰς τὸν θάνατον τοῦ Βαλεντίου, τὸ περισσότερον δὲ αὐτῆς μέρος σώζεται μέχρι τοῦδε.	Εἶναι φιλαλήθης καὶ ἀμερόπτος, ἀλλὰ τὸ ὑφός του εἶναι τραχὺ βάρβαρον, καὶ ἀηδές.

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
110 Ἄγ. Δάμασος.	Ἦτον Ἰσπανὸς τὸ γένος, ἐστάθη ἄρχιερεὺς τῆς Ῥώμης, καὶ ἀπέθανε κατὰ τὰ 384 ἐπὶ βαλεντιανοῦ.	Συνέγραψε διὰ τὰ ὅποια σώζονται ἀκόμη τὴν ἡμέραν.	Τὰ πονήματα ταῦτα εἶναι καλὰ διὰ τὴν εὐσέβειάν των.
111 Φλάβιος Βεγέτιος Ῥενάτος.	ἤμαζε περὶ τὰ 385, τινὲς τὸν νομίζουσι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἄλλοι δὲ ἐκ Ῥώμης.	Συνέγραψεν ἓν πονήμα περὶ πολεμικῆς τέχνης.	Τὸ ὕψος τοῦ εἶναι ἀνώτερον τῆς ἐποχῆς του
112 Λατῖνος Πακάτος Δρεπάνιος.	Κατὰ τὰ 388, ἀναφέρεται καὶ ὁ Γάλλος Πακάτος.	Σώζεται εἰς Πανηγυρικὸς αὐτοῦ λόγος πρὸς Θεοδοσίον τὸν μέγαν.	
113 Σηκστος Ροῦφος.	Ἐγεννήθη ἐν Ῥώμῃ, καὶ ἀναφέρεται κατὰ τὰ 390.	Σώζεται μία αὐτοῦ ἐπιτομὴ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας.	

Όνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων.	Συγγράμματα αὐτῶν.	Κριτικαὶ παρατηρήσεις.
114 Πούβλιος Βίκτωρ.	Ἀναφέρεται κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, καὶ νομίζεται Ῥωμαῖος τὸ γένος.	Μᾶς ἔμεινεν ἐν ἱστορικῶν αὐτοῦ πόνημα.	
115 Παλλάδιος Ῥουτίλλιος Ταῦρος Ἀμιλιανός.	Τινὲς τὸν νομίζουν Ῥωμαῖον, ἄλλοι δὲ Γάλλον ἔζηκατὰ τὰ 390.	Συνέγραψεν ἐν πόνημα περὶ γεωργικῆς.	Τὸ πόνημα τοῦτο εἶναι ἄξιον ἀναγνώσεως.
116 Κ. Αὐρήλιος Σίμακος.	Ἦτο Ῥωμαῖος ἀκμάσας περὶ τὰ 392, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου.	Συνέγραψε τινὰς ἐπιστολάς, καὶ λόγους τινὰς ῥητορικοὺς, ἐξ ὧν εὗρεθησαν ἐσχάτως τινὰ ἀποσπάσματα ὑπὸ Ἀγγ. Μαΐου.	Οἱ σύγχρονοὶ τοῦ τὸν ἐγκωμιάζουν τὰ μέγιστα, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἄξια τὰ συγγράμματά του τούσούτων ἐγκωμίων.
117 Δέκιμος Μάγνος Αὐσώνιος.	Ἐγεννήθη ἐν Βορδιγαλλίᾳ, ἐστάθη διδάσκαλος τοῦ Αὐτοκράτορος Γρατιανοῦ, καὶ ἀπέθανε κατὰ τὰ 393, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου.	Συνέγραψε διὰφορα ποιήματα, ἐξ ὧν σώζονται τινὰ ἐπιγράμματα, καὶ ἄλλα ποιήματα.	Τὸ ὄφος του εἶναι ἀρκετὰ καλόν, ἀλλ' εἶναι ολίγον αἰσχρολόγος.

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις.
118 Αὐρήλιος Κλήμης Προυδέντιος	Ἐγεννήθη ἐν Ταύραγων τῆς Ἰσπανίας, καὶ ἔζη ἐπὶ Θεοδοσίου κατὰ τὰ 394.	Συνέγραψε διαφόρους στίχους περὶ ἱερῶν ἀντικειμένων.	
119 Πρόβη Φαλτρονία ἢ Φαλκωνία.	Ἐγεννήθη ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Ὀνωρίου κατὰ τὰ 396.	Συνέγραψε δύο ποιήματα, ἐξ ὧν τὸ ἓν σώζεται μέχρι τοῦδε.	
120 Φλάβιος Σωσίπατρος Καρίσιος	Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἀναφέρεται καὶ ὁ Σωσίπατρος ἐκ Νεαπόλεως.	Σώζεται μία Γραμματικὴ του.	
121 Αὐρήλιος Βίκτωρ ὁ Νεώτερος.	Ἀναφέρεται κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, ἢ δὲ πατρὶς του ἀγνοεῖται.	Ἐκ τῶν συγγραμμάτων του σώζεται μία ἐπιτομὴ τῆς βιογραφίας τῶν Κεσσωσίων, καὶ ἓν πόνημα περὶ τῆς τῶν Ῥωμαίων Ἀρχῆς.	

Όνομα τῆς Συγγραφέως	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
122 Ἄγ. Ἀμβρόσιος.	Ἦμαξεν ἐπὶ Θεοδοσίου· ἐστάθη πρότερον διοικητῆς καὶ μετὰ ταῦτα Ἐπίσκοπος τῶν Μεδιολάνων, ἀπέθανε δὲ ἐπὶ Ὀνωρίου περὶ τὰ 397.	Συνέγραψε διάφορα σοφὰ συγγράμματα, τὰ ὅποια σώζονται μέχρι τοῦδε.	Τὸ ὑφός του εἶναι γλαφυρὸν, εὐφραδές, καὶ ἀνώτερον τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν συνέγραψεν.
123 Νόνιος Μάρκελλος.	Ἐγεννήθη ἐν Τιβούρῃ καὶ ἀναφέρεται κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.	Σώζεται ἓν γραμματικὸν πόνημά του.	
124 Σῆκτος. Πομπήϊος Φαῖστος.	Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ὑπῆρχεν καὶ ὁ Σῆκτος.	Σώζεται ἓν περὶ Λατινικῆς γλώσσης φιλοπόνημά του.	Αὐτὸ τὸ φιλοπόνημα εἶναι ἄξιον ἀναγνώσεως.
125 Κλαύδιος Κλαυδιάνος.	Ἐγεννήθη εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἀκμάσας ἐπὶ Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου κατὰ τὰ 400.	Συνέγραψε διάφορα ποιήματα, μέρος ἐκ τῶν ὁποίων σώζεται μέχρι τοῦδε.	Τὸ ὑφός του εἶναι ὀλίγον ὀγκῶδες,

Όνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων.	Συγγράμματα αὐτῶν.	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
126 Μακρόβιος Ἀμβρόσιος Λύρηλιος Θεοδόσιος	Ἡμαῖεν ἐπὶ Ὀνωρίου, καὶ Θεοδοσίου τοῦ δευτέρου, κατὰ τὰ 410.	Σώζονται δύο πονήματά του.	Μ' ὄλον ὅτι τὸ ὕψος του δὲν εἶναι τόσον καλόν, μ' ὄλον τοῦτο τὰ συγγράμματά του εἶναι ἄξια ἀναγνώσεως διὰ τὴν πολυμαθειάν του.
127 Σέρβιος Μαῦρος Ὀνωράτος.	Σύγχρονος τοῦ εἰρημένου Μακρόβιου ἐστάθη καὶ ὁ Σέρβιος.	Σώζεται ἓν περὶ Γραμματικῆς σύγγραμμά του· καὶ τινες ὑποσημειώσεις εἰς τὸν Οὐίργιλιον.	Αἱ σημειώσεις του περιέχουν διάφορα ἀξιοπερίεργα πράγματα.
128 Ρουφῖνος ἐξ Ἀκυλητίας.	Ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἀκυληϊαν, ἐστάθη ἱερεὺς, καὶ ἀπέθανε περὶ τὰ 410.	Συνέγραψε, καὶ μετέφρασεν ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ διάφορα πονήματα, τὰ ὅποια σώζονται μέχρι τοῦ δε.	Αἱ μεταφράσεις του δὲν εἶναι τόσον πισταί.

Ὄνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων.	Συγγράμματα αὐτῶν.	Κριτικαὶ παρατηρήσεις.
129 Κλαύδιος Ρουτίλλιος Νουματιανός.	Ἦτο Γάλλος τὸ γένος, καὶ ἔζη κατὰ τὰ 416, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ δευτέρου.	Μᾶς ἔμεινεν ἓν ποίημά του, εἰς τὸ ὁποῖον περιγράφει τὴν ἀπὸ Ῥώμην εἰς Γαλιαν ὁδοιπορίαν του.	
130 Ροῦφος Σηκστός Αβιένος.	Ἦτο Γάλλος, καὶ ἀναφέρεται κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.	Συνέγραψε διάφορα πονήματα, τινὰ ἐκ τῶν ὁποίων σφύζονται μέχρι τοῦδε.	Τὸ ὄφος του εἶναι ἀρκετὰ καλόν.
131 Διομήδης δ Γραμματικός.	Αναφέρεται κατὰ τὰ 320· ἡ δὲ πατρίς του ἀγνοεῖται.	Σφύζονται δύο φιλολογικὰ πονήματά του.	
132 Σουλπίτιος Σεβήρος.	Ἐγεννήθη ἐν Ἀκουϊτανίᾳ, ἐσάθη ἱερεὺς, καὶ ἀπέθανε περὶ τὰ 420.	Σφύζονται διάφορα συγγράμματά του, ἐξ ὧν εἶναι τὸ καλλίτερον ἢ τοῦ κόσμου ἱστορία.	Τὸ ὄφος του εἶναι καθαρὸν καὶ γλαφυρόν.

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
133 Παῦλος Ὁρόσιος.	Ἦτον Ἰσπανὸς τὸ γένος, ἐστάθη ἱερεὺς, καὶ ἦνθει περὶ τὰ 420.	Σώζονται διὰ φορα αὐτοῦ συγγράμματα.	
134 Ἄγ. Ἱερώνυμος.	Ἐγεννήθη ἐν Σεριδῶνι τῆς Δαλματίας, περὶ τὰ 329, ἐστάθη ἱερεὺς καὶ ἀπέθανε κατὰ τὰ 420.	Μετέφρασε τὴν Ἄγ. Γραφήν, πλουτίσας αὐτὴν μὲ προοίμια καὶ συνέγραψεν ὑπὲρ τὰ διακόσια ποινήματα, ἀφορῶντα διάφορα ἱερὰ καὶ φιλοσοφικὰ ἀντικείμενα.	Ὁ Ἄ. Ἱερώνυμος εἶναι εἷς τῶν σοφωτέρων θεῶν Πατέρων· καὶ τῶ ὄντι τὸ ὑφός του εἶναι εὐφραδές, γλαφυρὸν, καὶ μεταγαλοπρεπές. Ὁμιλοῦν δὲ περὶ αὐτοῦ μετὰ μεγάλων ἐπαίνων ὁ Ἄγ. Πρόσπερος (Lib De Ingrat) ὁ Ἰωνᾶς ἐκ τῆς Λύρηλιας (Lib. 3. contra Claudium Taurin.) καὶ πολλοὶ ἄλλοι.
135 Ἄγ. Δύρηλιος. Ἀύγουστίνος	Ἐγεννήθη ἐν Ταγάστη τῆς Ἀφρικῆς περὶ τὰ 354, ἐστάθη Ἐπίσκοπος τῆς Ἰππώνης, καὶ ἀπέθανε κατὰ τὰ 430.	Συνέγραψε διὰ φορα σοφὰ συγγράμματα, μετὰ τὰ τῶν ὁποίων ὑπερέχει ἡ πόλις Θεοῦ.	Τὰ συγγράμματά του εἶναι πλήρη σοφίας. ἄλλα τὸ ὑφός του δὲν εἶναι τόσο γλαφυρὸν.

Ὄνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
136 Ἄγ. Πόντιος Παυλῖνος.	Ἐγεννήθη ἐν Βουρδιγγάλῃ, ἐστάθη Ἐπίσκοπος Νώλης, καὶ ἀπέθανεν ἐπὶ Βαλεντιανοῦ τρίτου, κατὰ τὰ 431.	Σώζονται διὰ συγγράμματάτου.	Τὸ ὑφός του εἶναι ἡμελημένον.
137 Ἄγ. Πέτρος δ Χρυσολόγος.	Ἐγεννήθη ἐν Ἰμόλα, ἐστάθη Ἐπίσκοπος Ραβέννης, καὶ ἀπέθανεν ἐπὶ Βαλεντιανοῦ τρίτου κατὰ τὰ 433.	Σώζονται τινὰ συγγράμματάτου	Εἶναι εἰς τῶν καλητέρων τοῦ αἰῶνός του συγγραφέων.
138 Κέλεις Σεδούλιος.	Ἐστάθη ἱερεὺς καὶ ἀπέθανε περὶ τὰ 440.	Μᾶς ἔμειναν διὰ φора συγγράμματά του ἐξ ὧν τὸ καλῆτερον εἶναι ἐν ποίημα περὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ θαυμάτων.	
139 Ἄγ. Πρόσπερος.	Ἐγεννήθη ἐν Ἀκουϊτανίᾳ, ἐστάθη ἐξ ἀπορρήτων τοῦ Ἀρχιερέως ἢ Πάπα Ἄγ. Λέοντος, καὶ ἀπέθανε μετὰ τὰ 460.	Σώζονται διὰ φора λογογραφικὰ συγγράμματά του, καὶ ἐν ἔμμετρον.	Ἦτο εἰς τὸν σοφωτέρων τῆς ἐποχῆς του.

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
140 Ἄγ. Λέων δ Μέγας.	Ἐγεννήθη ἐν Ρώμῃ ἐςάθη Πάπας, καὶ ἀπέθανε κατὰ τὰ 461, ἐπὶ Βιξιίου Σεβήρου.	Σφύζονται εἰσέτι αἱ ὀμιλίαι του, οἱ λόγοι του καὶ χί ἐπιστολαί του.	Τὸ ὕφος του εἶναι ὀλίγον ἐπιτηδευμένον.
141 Σαλβιανός.	Ἐγεννήθη ἐν Κολωνίᾳ· καὶ ἀπέθανεν εἰς τὰ 465.	Σφύζεται ἐν αὐτοῦ πόνημα περὶ Προνοίας καὶ Κυβερνήσεως Θεοῦ· ἐν ἄλλο κατὰ Φιλαργυρίας, καὶ τινες ἐπιστολαί.	
142 Κ. Σόλιος Σιδόνιος Ἀπολλινάριος.	Ἐγεννήθη ἐν Λουγδούνῳ τῆς Γαλλίας, καὶ ἀπέθανε περὶ τὰ 485, ἐπὶ Ὀδοάκρου Βασιλέως τῆς Ἰταλίας.	Συνέγραψε διὰ φορα συγγράμματα, τὰ περισσότερα ἐκ τῶν ὁποίων ἐχάθησαν	Τὸ ὕφος του εἶναι στρυφνὸν καὶ δυσνόητον.
143. Βίκτωρ Βιτένσιος.	Ἡκμαζε κατὰ τὰ 490, καὶ ἐστάθη ἐπίσκοπος τῆς ἐν Ἀφρικῇ Βιζακίνης.	Σφύζεται μία ἱστορία αὐτοῦ περὶ τοῦ ἐν Ἀφρικῇ Καταδιωγμοῦ.	

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
144 Ιούλιος Σεβηριανός.	Ἀναφέρεται εἰς τὴν ἰδίαν ἐποχὴν.	Σώζεται ἐν περι- ρήτορικῆς πόνη- μάτου.	
145 Βίβιος Σεκουέσρης.	Ἀναφέρεται καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἰδίαν ἐποχὴν.	Σώζεται ἐν αὐ- τοῦ πόνημα περι- Ὀρέων, ποταμῶν, λιμνῶν καὶ θα- λασσῶν.	
146 Ἅγ. Μήγνος Φηλιξ Ἐννόδιος	Ἐστάθη Ἐπίσκοπος τῆς Παβίας ἀπέθανε περὶ τὰ 521.	Συνέγραψε λό- γου., στίχους, καὶ ἐπιστολάς.	Τὸ ὄφος του εἶ- ναι στρυφνὸν καὶ δυσνόητον.
147 Ἀνίκιος Μίνλεος Τορκουά- τος Σεβερῖνος Βοέτιος.	Ἐγεννήθη ἐν Ῥώμῃ, ἦτο χρι- στιανὸς τὴν θρη- σκείαν, ἐστάθη κατ' ἀρχὰς φίλος τοῦ τότε Βασι- λέως Θεοδωρικοῦ ἔπειτα ἕνεκα τι- νῶν καταδρομῶν ἐφυλακώθη παρ- αὐτοῦ καὶ τελευ- ταῖον ἐφονεύθη διὰ διαταγῆς του. περὶ τὰ 524.	Σώζονται διά- φορα σοφὰ πονή- ματά του, ἐξ ὧν τὸ καλῆτερον εἶ- ναι τὸ περὶ πα- ρηγορίας τῆς φι- λοσοφίας, τὸ ὁ- ποῖον συνέγραψεν ἐνῶ εὕρισκετο ὑ- πὸ φύλαξιν.	Τὸ ὄφος του εἶ- ναι καλὸν, καὶ ἀνώτερον παρ' ἐ- κεῖνο τῶν συγ- γραφέων.

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
148. Αἰθίος Ἄλκιμος.	Ἐγεννήθη ἐν Βιέννῃ τῆς Γαλλίας ἐστάθη Ἀρχιεπίσκοπος τῆς πατρίδος του, καὶ ἀπέθανεν εἰς τὰ 525.	Σώζονται διάφορα διαστίχων συγγράμματά του.	ἔστι ἀνεπιβεβαιωμένα ἐπιβεβαιωμένα ἀνεπιβεβαιωμένα
149 Ἀγ. Φουλγέντιος.	Ἐγεννήθη ἐν Λεβέδα τῆς Ἀφρικῆς ἐστάθη Ἐπίσκοπος, καὶ ἀπέθανε περὶ τὰ 533.	Σώζονται τινὰ συγγράμματά του.	ἔστι Τὸ ὄψος του εἶναι γλυκόν καὶ εὐφρων.
150 Ἀράτωρ.	Ἐστάθη ὑποδιάκονος τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἀπέθανεν εἰς τὰ 544.	Μᾶς ἔμεινεν ἐν ποίημά του περὶ τῆς Ἀποστολικῆς ἰστορίας, καὶ τινὰ ἄλλα ποιήματα.	ἔστι ἀνεπιβεβαιωμένα ἐπιβεβαιωμένα ἀνεπιβεβαιωμένα
151 Πρῆξιανός.	Ἀναφέρεται κατὰ τὴν αὐτὴν ἐπιτοχὴν, καὶ ἐγεννήθη ἐν Κεσσαρία.	Σώζεται ἐν περὶ Γραμματικῆς πόνημά του.	ἔστι ἀνεπιβεβαιωμένα ἐπιβεβαιωμένα ἀνεπιβεβαιωμένα

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
152 Μαρτιανὸς Μινέος Φῆλιξ Καπέλας.	Ἰπῆρχε περὶ τὰ 550, καὶ ἐγεννήθη ἐν Καρχήνη.	Σώζεται ἐν πόνημα αὐτοῦ ἐπιγραφόμενον ὁ Γάμος τῆς φιλολογίας καὶ τοῦ Ἑρμοῦ.	Τὸ ὕφος του εἶναι στρυφνὸν καὶ βάρβαρον.
153 Ἰορδάνης. ἢ Ἰορδάνης.	Ἠκμαζε περὶ τὰ 552.	Σώζονται τινὰ συγγράματά του.	
154 Μάγνος. Λύρηλιος Κασιώδωρος.	Ἐγεννήθη ἐν Σκουιλάκη τῆς Νεαπόλεως, ἐστάθη ὑπουργὸς τοῦ Βασιλέως Θεοδώριку, καὶ ἀπέθανεν εἰς ἐν Μοναστήριον κατὰ τὰ 565.	Συνέγραψε διὰ-φορα πονήματα τινὰ ἐκ τῶν ὁποίων σώζονται μέχρι τοῦδε.	Τὸ ὕφος του δὲν κακίζεται
155 Βενάντιος Ὀνώριος Κλημεντιανὸς Φορτυνίτης.	Ἐστάθη Ἐπίσκοπος καὶ ἀπέθανεν εἰς τὰ 600.	Σώζονται τινὰ συγγράματά του.	

Όνομα τῶν
Συγγραφέων.

Βιογραφία τῶν
Συγγραφέων.

Συγγράμματα
αὐτῶν.

Κριτικαὶ
παρατηρήσεις

<p>156. Ἀγ. Γρηγόριος ὁ Μέγας.</p>	<p>Ἐγεννήθη ἐν Ρώμῃ· ἐστάθη Ἀρχιερεὺς, καὶ ἀπέθανε περὶ τὰ 604.</p>	<p>Σῶζονται διάφορα σοφὰ συγγράμματά του.</p>	
<p>157 Ἀγ. Ἰσιδώρος.</p>	<p>Ἦτο Ἴσπανός τὸ γένος· ἐστάθη Ἀρχιεπίσκοπος Ἰσπάλειος καὶ ἐτελεύτησε περὶ τὰ 636.</p>	<p>Σῶζονται διάφορα συγγράμματά του, ἐξ ὧν τὸ καλλίτερον εἶναι τὸ περὶ Ἐτυμολογίας.</p>	
<p>158 Βέδας ὁ Σεβάσμιος.</p>	<p>Ἦτο Ἀγγλος τὸ γένος, ἐστάθη ἱερεὺς καὶ ἀπέθανε κατὰ τὰ 736.</p>	<p>Σῶζονται διάφορα συγγράμματά του, περὶ Γραμματικῆς, Φιλοσοφίας, Ἱστορίας, Ἀγίας Γραφῆς, καὶ ἐν μαρτυρολόγιον διὰ στίχων.</p>	

Τ Ε Λ Ο Σ .

Επιτομή των νόμων... (mirrored bleed-through text)

«Ὁ Συγγραφεὺς κηρύττει ὡς ἀπομίμησιν καὶ μετατόπωσιν πᾶν ἀντίτυπον ἢ ἔχον τὴν ἰδιόχειρον ὑπογραφὴν αὐτοῦ ἢ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀντωνίου Δε-Κιγαῖλλα. Ἐπομένως δὲ θέλει καταδιώξειν καθ' ὅλην τὴν ἀυσταρότητα τῶν νόμων τὴν τριακτὴν παρανομίαν.»

2/ Φακιγάνης

851
Βιβλίον
δ
830
... (mirrored bleed-through text)

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ.

Παροράματα.		Ἐπιδιορθώσεις.	
Σελίς	Στήλη	Γραμμῆ.	
5.	3.	2. ἐπί	ἐπί
6.	3.	10. καὶ 11. βιβλία, Περὶ	βιβλία περὶ
6.	3.	16. σφίζονται	σφίζεται.
6.	3.	17. φέρονται	Φέρονται
6.	3.	27-28 Σερώνων Σαμονιακόν.	Σερένον Σαμόνικον.
6.	4.	14. Τίνου Λιβίου	Τίτου Λιβίου
7.	3.	3. τινα.	τινα,
7.	4.	8. καὶ παλαιῶν	τόσον παλαιῶν
7.	4.	9. καὶ νεωτέρων.	ὅσον καὶ νεωτέρων.
9.	3.	15. στεφάνων.	Στεφάνων.
9.	1.	7. Νίτος.	Τίτος
9.	2.	6. κατὰ 658,	κατὰ τὰ 658.
10.	4.	25. Hebr. c. 8)	Helv. c. 8.)
11.	2.	2-3. ἐν Οὐηρῶνε	ἐν Οὐηρῶνι
11.	4.	6. Ὀβίδιος (Consol. ad Hebr. c. 8.)	Ὀβίδιος (L. 3. Amor. Eleg. 15.)
12	3.	12-13 λείψανα, περὶ	λείψανα περὶ
12	4.	29. Ciceronianum.	Ciceronianum.
14.	4.	5. Ὁ Πούβλιος	Ὁ Πούβλιος
18.	3.	30. Ἄνδρας	Ἄνδρες.
19.	1.	2. Σήκειος	Σήκτος
20.	1.	2-3. Ἀμίλιος Μάρκος	Ἀμίλιος Μάκρος
22.	1.	3. Ἰγινὸς	Ἰγυινὸς
24	4.	6-7 ad Tabul.	ad Fabul.

26	3.	3-7 αιδεσμά- μάτων.	ιδεσμάτων
26	1.	3. Ρώμιος	Ρέμιος
26.	4.	4. Lat	Sat
27.	1.	2. Δῦλος	Δῦλος
27.	1.	14. εὐκατά- ληπτιον.	εὐκατάληπτος
28.	2.	15. ὄπου	ὄπου ἐφογεύθη συγχρόνως μετὸν Σένεκα διὰ διαταγῆς τοῦ Νέρωνος.
28.	4.	13-14. ἀλλά καὶ οἱ δεῦτεροι	ἀλλὰ καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ δεύ- τεροι.
29.	2.	16. οὐεσαίου.	οὐεσουβίου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000050716